

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ULTIMELE ZILE ALE LUI SAUL

Egoismul și încăpățânarea de a face cum vrem noi ne fac rău nouă și celor din jur. Altruismul și ascultarea de Dumnezeu ne protejează și ne ajută să fim fericiți, atât noi, cât și ceilalți.

DUMINICĂ

Pe când se ascundea de împăratul Saul cel invidios, David a auzit că prietenul lui, profetul Samuel, murise. David s-a întristat foarte mult și a plâns de parcă murise tatăl lui. Dar el știa că se putea încrede în Dumnezeu pentru ajutor, chiar dacă Samuel nu îl mai putea ajuta deloc.

Și israeliții au plâns gândindu-se la viața de iubire și ascultare a lui Samuel și la viața de ură și neascultare a lui Saul. Ce greșală teribilă făcuseră când îl respinseseră pe Samuel

ca lider al lor și aleseseră un rege – sau un împărat – ca să fie și ei ca alții!

În timp ce Saul era ocupat cu înmormântarea lui Samuel, David și oamenii lui s-au grăbit spre un alt loc în care sperau să fie mai în siguranță. În locul acesta, David și luptătorii lui s-au purtat foarte frumos cu un om bogat pe nume Nabal.

LUNI

David și oamenii lui munciseră din greu ca să-l ajute pe un om bogat pe nume Nabal. Dar când ei au avut nevoie de hrană, Nabal a refuzat în mod grosolan să le dea ceva de mâncare.

Unul dintre slujitorii lui a

auzit cuvintele lui Nabal și s-a grăbit să îi spună lui Abigail, soția lui Nabal, ceea ce plănuia David să facă. Abigail nu era ca soțul

ei, ci ea era bună la suflet, amabilă și foarte înțeleaptă. Imediat, ea a pregătit multă mâncare, pe care a încărcat-o pe mai mulți măgari, apoi s-a urcat pe măgarul ei și a mers călare cât mai repede cu slujitorii ei ca să-i găsească pe David și pe oamenii lui.

Când s-a întâlnit cu David, Abigail s-a dat jos de pe măgar și s-a închinat la picioarele lui. Ce a spus

ea? **1 Samuel 25:24,25** Apoi i-a dat lui David hrana pe care o adusese și l-a implorat să nu îl omoare pe Nabal, chiar dacă el fusese foarte rău. I-a spus că Dumnezeu putea să trateze singur egoismul lui Nabal.

David a acceptat darul lui Abigail și sfatul ei cel bun. El l-a mulțumit lui Dumnezeu că îl împiedicase să facă un lucru greșit.

În seara aceea, când a ajuns acasă, Abigail l-a găsit pe bărbatul ei petrecând și bând alcool cu prietenii lui. Așa că nu i-a spus ce făcuse. Dar în dimineața următoare, ea i-a spus lui Nabal totul, iar el s-a speriat așa de tare încât, curând după aceea, a murit.

S-a bucurat Dumnezeu că Abigail a încercat în mod înțelept să facă pace cu David? **Matei 5:9**

MARTI

Saul nu a încetat să-l urască pe David și în scurt timp a pornit cu soldații lui să-l caute.

Când a auzit că Saul îl urmărea din nou, David și câțiva din oamenii lui s-au dus să descopere unde era tabăra lui Saul. Când au găsit locul, David le-a zis oamenilor lui:

- Cine vrea să coboare cu mine?
- Eu vreau să cobor cu tine, i-a răspuns Abișai.

Era noapte și toți soldații lui Saul se culcaseră pe jos, pe pământul gol. David și Abișai au mers încet printre ei, încercând să afle câți soldați avea Saul. L-au găsit pe Saul dormind, iar Abner, conducătorul armatei lui, dormea lângă el. Sulița lui Saul și recipientul lui de apă erau aproape de capul lui.

Apoi lui Abișai i-a venit o idee. **1 Samuel 26:8**

I-a plăcut lui David ideea lui Abișai? **Versetele 10 și 11**

După ce au luat sulița lui Saul și urciorul lui de apă, David și Abișai s-au grăbit în liniște spre vârful unui deal din depărtare. Apoi, David a strigat către Abner: „De ce (...) n-ai păzit pe împărat, stăpânul tău? Uită-te acum unde sunt sulița și urciorul cu apă, care erau la căpătâiul lui.”

Saul cunoștea vocea lui David. Îți poți imagina cât de surprins a fost când și-a dat seama că David fusese chiar lângă el în timp ce dormea? David a demonstrat iarăși că el nu încerca să-l omoare pe Saul. Ce i-a spus Saul? **Versetele 21 și 25**

MIERCURI

Lui David îi era frică de Saul și știa că nu putea avea încredere în regele cel invidios. Apoi, David a făcut o mare greșală. În loc să se încreadă în Domnul, ca El să-i arate ce să facă în continuare, David și-a făcut propriile planuri. Iar alegerea lui a cauzat o mulțime de probleme. Ce a făcut el? **1 Samuel 27:1**

Achiș, regele filistean, a fost de acord să-i dea lui David o mică cetate, numită Țiclag. Astfel, David și luptătorii lui, împreună cu familiile lor, s-au mutat la Țiclag.

Într-o zi, filistenii au decis să se bată iarăși cu israeliții, iar regele Achiș i-a spus lui David și războinicilor lui să pornească la luptă împreună cu soldații filistenii. David a acceptat, dar știa că el nu avea să lupte niciodată împotriva israeliților. Dumnezeu l-a ajutat pe David, făcându-l pe Achiș să se răzgândească. Înainte ca lupta să înceapă, Achiș i-a spus lui David să se întoarcă la Țiclag.

Ce au văzut David și oamenii lui când erau aproape ajunși acasă? **1 Samuel 30:3**

Cu toții au plâns atât de mult până nu au mai avut puterea să plângă. Apoi, David l-a întrebat pe Dumnezeu ce să facă mai departe și Dumnezeu i-a răspuns.

Versetul 8

Având încredere în promisiunea lui Dumnezeu că își vor salva familiile, David și luptătorii lui s-au grăbit să îi prindă din urmă pe vrăjmași. Dumnezeu le-a dăruit o victorie. Îți dai seama cât de fericiți au fost ei când se întorceau la Țiclag cu familiile lor?

Nu-i așa că Dumnezeu este întotdeauna gata să ne ajute când noi avem necazuri? **Psalmi 46:1**

JOI

Pe când David și războinicii lui se întorceau la Țiclag, filistenii erau gata de luptă împotriva israeliților. Cum s-a simțit Saul când a văzut toți soldații din tabăra adversă? **1 Samuel 28:5**

Saul s-a rugat lui Dumnezeu, dar Dumnezeu nu i-a răspuns. De ce? Pentru că Saul alesese cu încăpățănare să facă ce voia el. Îl respinsese pe Samuel, profetul lui Dumnezeu; îl urmărise tot timpul pe David, slujitorul lui Dumnezeu, și îi omorâse pe preoții lui Dumnezeu. Dar, chiar și după toate păcatele acestea, dacă lui Saul

i-ar fi părut rău cu adevărat, Dumnezeu l-ar fi iertat bucuros. Însă Saul era prea mândru ca să se pocăiască. Ce trist!

Apoi, Saul a făcut un lucru foarte grav. Ce le-a spus slujitorilor lui să facă? **Versetul 7**

O vrăjitoare sau un spiritist este o persoană care ascultă de Satana și care pretinde că îi face pe cei morți în stare să vorbească. Dar pot oamenii morți să vorbească? **Eclesiastul 9:5**

În realitate, vrăjitoarea (spiritistul, mediumul spiritist) nu vorbește cu morții, pentru că morții nu pot vorbi. Dar vrăjitorii vorbesc în realitate cu Satana și cu îngerii lui, care uneori se pot preface că sunt oameni care au murit. Nu este de mirare că Dumnezeu ne avertizează să nu vorbim niciodată cu vrăjitoarele!

Saul știa toate aceste lucruri, dar a ales să meargă la o vrăjitoare și să îl roage pe Satana să-l ajute. Noaptea, el și doi dintre soldații lui au făcut un drum lung până acasă la vrăjitoare. I-au găsit ascunzătoarea secretă într-o peșteră.

Cu cine ar trebui să vorbim atunci când avem nevoie de ajutor? **Isaia 8:19,20**

VINERI

Vrăjitoarea s-a speriat când Saul a venit la ea. Vrăjitoarea știa de porunca lui Dumnezeu ca toți vrăjitorii să fie omorâți. Dar Saul i-a promis că nu avea s-o pedepsească. Ce s-a întâmplat după aceea? **1 Samuel 28:11-14**

Oare Samuel chiar a vorbit cu Saul? Nu. Samuel era mort, în mormântul lui. Vrăjitoarea a văzut pe unul dintre îngerii lui Satana care a făcut în așa fel încât să semene cu Samuel.

Apoi, îngerul lui Satana a vorbit cu Saul. El a spus: „Domnul S-a depărtat de tine și S-a făcut vrăjmașul tău (...). N-ai ascultat de glasul Domnului (...), Domnul va da pe Israel împreună cu tine în mâinile filistenilor.” Apoi, îngerul lui Satana i-a spus lui Saul că el și fiii lui urmau să moară în bătălia cu filistenii din ziua următoare.

Ce i s-a întâmplat lui Saul când a auzit aceste cuvinte îngrozitoare? **Versetul 20**

Când l-a văzut pe Saul zăcând la pământ, vrăjitoarea s-a

speriat. I-a pregătit repede ceva de mâncare și s-a rugat de el să mănânce. La început, Saul a refuzat, dar, în final, a acceptat. După ce a terminat de mâncat, s-a întors la armata lui fără nicio speranță. Știa cu certitudine că armata lui va pierde bătălia.

Istoria lui Saul este foarte tristă, nu-i așa? Dar nu trebuia să fie tristă. Saul ar fi putut alege să asculte de Dumnezeu și să facă ce a zis El și astfel istoria lui ar fi fost una fericită.

Vrei să fii fericit? Atunci alege întotdeauna să ascuți de Dumnezeu și să faci ce zice El.

TEXT DE MEMORAT

„Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic.”
(Eclesiastul 9:5)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, îți mulțumesc pentru Biblie și pentru că ne-ai spus că morții nu știu nimic! Vreau să fiu ferit de toate înșelătoriile lui Satana. Te rog, ajută-mă să învăț ce spune Biblia! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Putem opri uneori o ceartă rostind cuvinte amabile?

Ne poate ajuta Dumnezeu să fim altruști?

Cum ar trebui să îi tratăm pe oamenii care s-au purtat foarte rău cu noi?

Încetează Dumnezeu să ne mai ajute atunci când greșim?

De ce nu a răspuns Dumnezeu la rugăciunea lui Saul?

Pot morții să vorbească? Cine a vorbit de fapt cu Saul?

Ar trebui să vorbim vreodată cu vrăjitoarele? Ar trebui să ne jucăm vreodată de-a spiritiștii sau să citim cărți despre ei?

Cui ar trebui să ne adresăm atunci când nu știm ce să facem?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 25 – 30

Patriarhi și profeți, capitolele 65-68

SOSIREA ÎN BIRMANIA

Seria „Micuța Amy în Birmania” (I). De Amy Sherrard

Timp de mulți ani, Amy și părinții ei fuseseră misionari în India. Acum, ei urmau să locuiască și să lucreze într-un alt loc, numit Birmania (care în prezent se cheamă Myanmar). Au călătorit cu trenul și cu vaporul aproape o săptămână.

Familia stătea pe puntea imensului vapor în timp ce se apropia de marele oraș Rangoon. Tati mai fusese acolo o singură dată pentru niște întâlniri.

— Aici urmează să fie noua noastră casă, zise el, arătând spre orașul impunător.

— Ce este chestia aia galbenă care strălucește sus, printre copaci? vru Amy să știe.

— Este un templu budist, foarte vechi și foarte mare, numit pagodă, și este acoperit cu aur, îi spuse Tati. Dumnezeu birmanez, numit Buda, se află în interiorul lui.

— Este acoperit cu aur, deci! exclamă Amy. Nu e de mirare că este atât de strălucitor!

și îi spuneau „micuța Amy”. Dar, când familia ei a venit în Birmania, Amy avea aproape șapte ani, iar misionarii de acolo nu o mai considerau mică, așa că îi spuneau cu toții „Amy” și-atât.

Misionarii erau ca o singură familie mare. Copiii le spuneau doamnelor misionare „mătușă”, iar domnilor misionari le spuneau „unchiul”. Acum, Amy avea o mulțime de unchi și mătuși.

Oare vom avea o casă a noastră în complexul centrului de misiune? se întrebau părinții lui Amy. Dacă da, Amy ar fi avut prieteni de joacă. Dar, exact cum se întâmplase în India, nu mai erau case disponibile la centrul de misiune, așa că au fost nevoiți să-și găsească o casă cu chirie pentru un timp.

Casa în care s-au hotărât să locuiască era foarte mare. Un cuplu drăguț de indieni locuia la etaj, iar Amy și părinții ei locuiau la parter. Indienii de la etaj nu aveau copii, dar aveau o pisică și o maimuță mascul numită Jocko. Amy își lua deseori scaunelul și stătea pe verandă, mângâind pisica pufoasă. Dar pe maimuțoiul Jocko nu voia să-l mângâie.

Stăpânii lui Jocko îl legau cu un lanț de ramurile copacului său preferat din fața casei, iar Amy și părinții îl puteau privi și asculta cum trăncănea de unul singur. Uneori, Jocko se elibera de lanțul cu care era legat. Atunci, cu un salt, intra pe o fereastră deschisă și alerga prin toate camerele până ce stăpânii îl prindeau și îl legau iarăși.

Într-o zi s-a întâmplat ceva care a făcut-o pe Amy să ia hotărârea de a nu mai încerca niciodată să îl mângâie pe Jocko. Săptămâna viitoare vom descoperi ce s-a întâmplat.

© Roger Pitter; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

— Vom mai vedea și multe temple indiene, îi zise Tati, pentru că sunt mulți indieni în Birmania.

Amy era bucuroasă că mai putea să vadă indieni. În India, misionarii o știau de când fusese bebeluș

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ÎN SFÂRȘIT, ÎMPĂRAT!

Uneori trebuie să așteptăm cu răbdare. Așteptarea poate fi grea, dar Dumnezeu ne poate ajuta așa cum l-a ajutat pe David.

DUMINICĂ

Saul făcuse ultima lui alegere. Îl părăsea pe Dumnezeu pentru totdeauna. El petrecuse noaptea într-o peșteră cu una dintre vrăjitoarele lui Satana, iar unul dintre îngerii lui care semăna cu Samuel i-a spus lui Saul multe lucruri care l-au speriat. Așa că, a doua zi, când a mers să lupte cu filistenii, el era sigur că avea să piardă bătălia.

Cum era de așteptat, a fost o bătălie cumplită, iar filistenii au câștigat. Mulți israeliți au murit, inclusiv Saul și Ionatan, fiul lui. Păcatele lui Saul cauzaseră multă durere și moarte, exact așa cum spune Biblia. **Romani 6:23**

Trei zile mai târziu, un sol – sau un mesager – a alergat la Tīclag și i-a dat lui David groaznicele vești. Unii oameni au crezut că David avea să fie fericit acum. La urma urmei, Saul încercase să-l omoare de multe ori. În schimb, David a plâns. Îi părea foarte rău pentru ceea ce i se întâmplase lui Saul și pentru că Ionatan, cel mai bun prieten al lui, murise.

Samuel îl unsese pe David să fie următorul împărat – sau rege – al lui Israel, dar Da-

vid nu a devenit împărat imediat. El a ales să aștepte răbdător ca Dumnezeu să-l ajute și să-i arate care era timpul potrivit.

Când David s-a rugat și l-a întrebat ce să facă mai departe, Dumnezeu i-a spus să se mute la Hebron, iar David și oamenii lui au ascultat imediat. Hebronul era o cetate care aparținea seminției lui Iuda. Oamenii din Iuda îl iubeau pe David și l-au primit bine. Ei știau că Dumnezeu îl alesese pe el să fie rege după Saul și, în scurt timp, l-au făcut regele lor.

LUNI

Acum, David era rege peste seminția lui Iuda. Chiar dacă știa că Dumnezeu voia ca el să fie împăratul tuturor israeliților, David nu voia să-i forțeze să-l accepte.

Era un om care nu voia cu niciun chip ca David să devină rege al lui Israel. Acel om era Abner, cel care fusese conducătorul armatei lui Saul. Saul avusese o influență rea asupra lui Abner. Fiindcă Saul l-a urât pe David și a încercat să-l omoare, la fel a făcut și Abner. Așadar, cu toate că știa că Dumnezeu îl alesese pe David ca următorul rege, Abner nu a ascultat de Dumnezeu și l-a făcut pe Iș-Boșet, unul dintre fiii lui Saul, rege peste celălalte seminții ale lui Israel.

Dar Iș-Boșet nu a fost un rege bun. În realitate, el nu știa ce să facă sau cum să fie un conducător puternic, așa că au existat multe probleme și lupte.

Timp de șapte ani și jumătate, David a așteptat ca Dumnezeu să-l facă împărat peste Israel. El a fost înțelept pentru

că a așteptat, nu-i așa? În cele din urmă, Abner s-a saturat să încerce să-l ajute pe Iș-Boșet. Și-a dat seama

că Iș-Boșet nu avea să fie niciodată un împărat bun și puternic. Ce a făcut Abner după aceea? **2 Samuel 3:12**

David s-a bucurat că Abner s-a hotărât să îl ajute. Doar el avea să fie împărat peste tot poporul Israel, exact așa cum promisese Dumnezeu.

MARTI

Abner îi trimisese un mesaj lui David prin care îi promitea că-l va ajuta să devină rege peste tot poporul Israel. De asemenea, el a vorbit și cu conducătorii poporului și le-a reamintit că Dumnezeu îl alesese pe David împărat al lor.

După ce oamenii au fost de acord cu planul lui, Abner și 20 de conducători i-au făcut o vizită lui David. Și, chiar dacă Abner fusese dușmanul lui, David s-a purtat frumos cu el și cu cei 20 de conducători. După ce le-a pregătit o masă gustoasă, ei au plecat să-și pună în acțiune planurile de a-l face împărat pe David.

Când a aflat despre vizita lui Abner, Ioab, conducătorul armatei lui David, a fost foarte supărat. Ioab îl urâse multă vreme pe Abner pentru ceva ce Abner îi făcuse. Acum, acele simțăminte rele l-au determinat pe Ioab să facă un lucru îngrozitor. Ioab l-a găsit pe Abner și s-a prefăcut că voia să vorbească cu el. Dar, când au fost singuri, Ioab l-a omorât pe Abner.

Este important să alegem să avem gânduri bune? Ar trebui să îi urâm pe ceilalți oameni, chiar dacă ne-au făcut ceva rău? **1 Ioan 3:15**

Ce trist a fost David când a aflat ce se întâmplase! David a mers la înmormântarea lui Abner și a plâns atât de tare încât toți au înțeles că Abner nu murise din vina lui.

Curând după aceea a murit și Iș-Boșet. Ce s-a întâmplat apoi? **2 Samuel 5:1-4**

MIERCURI

David așteptase cu răbdare mulți ani ca Dumnezeu să-l ajute să devină împărat peste Israel. Și acum, în sfârșit, era împărat! În scurt timp, David s-a mutat de la Hebron la Ierusalim. Cine era cu David? **2 Samuel 5:10**

Când au auzit că David era pe tronul lui Israel, filistenii au hotărât să pornească un război cu el. Ei au mărșăluit în țara lui Israel și și-au așezat corturile într-o vale, aproape de Ierusalim, unde locuia David. Ce a făcut David? **Versetul 19**

I-a spus Dumnezeu lui David ce să facă? Da. Și i-a promis că-l va ajuta să câștige.

Așadar, David și soldații lui s-au luptat cu filistenii și au câștigat. Ei au luat și dumnezeii pe care filistenii îi aduseseră cu ei ca să-i protejeze. Dumnezeu voia ca filistenii să știe că idolii nu pot ajuta pe nimeni.

Filistenii s-au supărat foarte tare că au pierdut bătălia și, după puțin timp, s-au întors iarăși în Israel, cu

mai mulți soldați, ca să se lupte împotriva lui David. Și de data aceasta, David s-a rugat și Dumnezeu i-a spus exact ce să facă. **Versetele 23 și 24** David a ascultat și Dumnezeu i-a ajutat pe israeliți să câștige din nou. După aceea, mult timp filistenii nu i-au mai deranjat pe israeliți.

Ce făcea David când avea o problemă mare? Îl întreba pe Dumnezeu ce să facă. Atunci când avem o problemă, ar trebui să Îl rugăm pe Dumnezeu

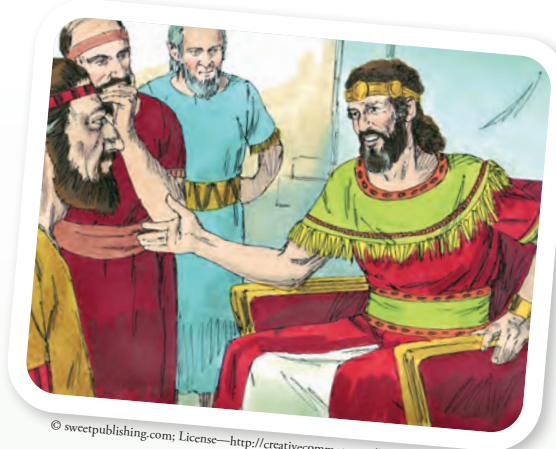
să ne ajute ca să știm ce să facem?

JOI

In toți anii în care Saul a fost împărat, chivotul special al lui Dumnezeu a fost păstrat în siguranță în casa unui om pe nume Abinadab. Dar acum, David a vrut să aducă chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim. El voia ca Dumnezeu să fie aproape de el și să-l binecuvânteze. Deoarece filistenii nu-i mai deranjau pe israeliți, David a decis să-și aducă planurile la îndeplinire.

David a chemat 30 de mii de oameni importanți din Israel. La această ocazie fericită au mai venit și mulți preoți și alți israeliți.

Cât de încântat era David uitându-se la bărbații care scoteau chivotul din casa lui Abinadab și îl puneau într-un car nou! Niște boi mari trăgeau carul pe drumul ce cobora la Ierusalim, în timp ce oamenii îl urmau fericiți. David și ceilalți cântau cu instrumente și

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

cu vocea cântece de laudă la adresa lui Dumnezeu.

Dar, când au ajuns într-un loc în care drumul avea gropi, boii s-au împiedicat și chivotul a părut că se răstoarnă. Ce s-a întâmplat? **2 Samuel 6:6,7** Imediat, muzica s-a oprit. Tuturor le era frică. Și lui David îi era frică, așa că a dus chivotul în casa unui om pe nume Obed-Edom, care locuia în apropiere.

Care fusese problema? Ne spune Biblia și vom descoperi mâine.

VINERI

Un lucru îngrozitor s-a întâmplat în timp ce David aducea chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, într-un car tras de boi. Boii s-au poticnit și Uza a pus mâna pe chivot ca să-l țină să nu cadă. El a murit pe loc. De ce? Pentru că David și poporul nu respectaseră două dintre regulile lui Dumnezeu referitoare la chivotul Lui sfânt.

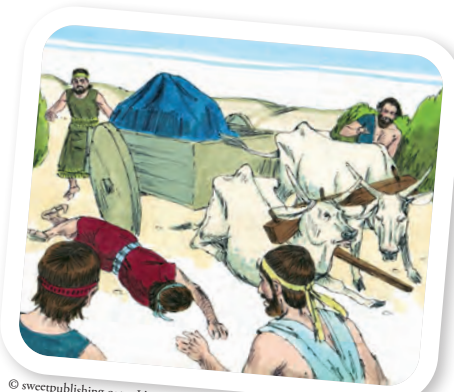
În primul rând, ce regulă dăduse Dumnezeu cu privire la mutarea chivotului? **Numeri 7:9** După ce preoții au acoperit chivotul, leviții din familia Chehatiților trebuiau să îl care pe umeri, folosind niște drugi lungi. Chivotul lui Dumnezeu nu trebuia niciodată transportat de un car tras de boi.

Care era cea de-a doua regulă a lui Dumnezeu referitoare la atingerea chivotului? **Numeri 4:15** A încălcat Uza regula aceea? Da și a avut și păcate nemărturisite.

Prin pedepsirea unui singur om vinovat, Dumnezeu i-a avertizat pe David și pe toți israeliții – dar și pe noi – despre cât este de important să respectăm tot ceea ce spune Dumnezeu.

Acum, chivotul se afla în casa lui Obed-Edom, un om care a ascultat de Dumnezeu. Și toți erau cu ochii pe el ca să vadă ce avea să i se întâmple. Ce spune Biblia? **2 Samuel 6:11**

Când a văzut cum l-a binecuvântat Dumnezeu pe Obed-Edom, David s-a hotărât să încerce iarăși să aducă chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim. Dar, de data aceasta, el a avut grijă să respecte regulile lui Dumnezeu. Oamenii care trebuiau au dus chivotul pe umeri tot drumul până la Ierusalim. Ce zi fericită a fost aceea!

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Povățuiește-mă în adevărul Tău și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele.”
(Psalmii 25:5)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să fac totul așa cum vrei Tu! Te rog, ajută-mă să am răbdare și să fiu ascultător! Ajută-mă să nu ascult atunci când Satana mă ispitește să aleg să fac cum vreau eu! Îți mulțumesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

A avut David răbdare în timp ce a așteptat ca Dumnezeu să-l facă rege?

A fost David fericit că a ascultat de Dumnezeu?

De ce nu l-au ascultat Abner și Iș-Boșet pe Dumnezeu? Voiau să facă lucrurile în felul lor? I-a făcut fericiți faptul că au făcut cum au vrut ei?

Ce cauzează mereu păcatul?

Este important să facem tot ce spune Dumnezeu?

Ar trebui să citim Biblia cu atenție ca să aflăm ce vrea Dumnezeu să facem?

Vrea Dumnezeu ca noi să învățăm din greșelile altora?

Vei fi fericit dacă Îl vei asculta pe Dumnezeu?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 31; 2 Samuel 1 – 6

Patriarhi și profeți, capitolele 69 și 70

(până la mesajul lui Natan despre construirea templului)

JOCKO ȘI BANANA

Seria „Micuța Amy în Birmania” (II). De Amy Sherrard

Jocko era maimuțoiul familiei care locuia la etajul casei din Rangoon, Birmania, unde stăteau Amy și părinții ei. În timpul zilei, stăpânii lui Jocko făceau tot ce puteau să îl țină legat de copacul lui preferat, chiar în fața casei.

Într-o dimineață, Jocko era în copac, făcând ceea ce obișnuia să facă, adică să vorbească pe limba lui și să sară din creangă-n creangă. Lanțul lung cu care era legat îi dădea destulă libertate să se joace în copac.

În acea dimineață, tatăl lui Amy era plecat în niște vizite, dar mama ei era încă acasă. În timp ce se uita la Jocko, Mami și-a adus aminte că avea câteva banane coapte în bucătărie și știa cât de mult îi plăceau maimuțoiului bananele coapte. Mami a strigat-o pe Amy.

— Am ceva bun pentru Jocko, spuse ea.

Apoi, ele au luat o banană și s-au dus afară la copac. Jocko s-a uitat în jos spre ele și a spus un „Bună” pe limba maimuțelor, în timp ce se uita la banana din mâna lui Mami. Jocko era sigur că banana era pentru el, așa că le-a zâmbit în felul lui, în timp ce o privea pe Mami cum decojea fructul.

Mami a rupt banana în două și a întins mâna spre Amy să-i dea o jumătate lui Jocko. Când

a văzut ce făcea Mami, Jocko a crezut că îi dădea banana lui Amy în loc să i-o dea lui, iar asta l-a înfuriat. A scos un sunet strident și a sărit de pe creanga pe care stătea direct pe mâna lui Mami, mușcând-o foarte tare.

Mami și Amy s-au grăbit să intre în casă. Mușcătura de maimuță este foarte periculoasă, iar Mami

știa că Jocko avea o mulțime de bacterii în gură. Dacă nu curăța repede rana, mâna ei avea să se umfle și putea să se îmbolnăvească foarte repede.

Amy se uita la Mami cum își curăța rana cu apă și cu săpun și cum, după aceea, a pus un medicament pe rană și a bandajat-o. Amy nu avusese niciodată încredere în Jocko, dar acum știa clar că nu era de încredere. Maimuțele sunt amuzante când te uiți la ele la grădina zoologică, pentru că fac tot felul de giumbușlucuri, dar cele de casă sunt cu totul altceva, gândea Amy.

— Jocko este un maimuțoi rău, îi spuse Amy mamei ei. Nu-mi place de el!

— Jocko este doar un maimuțoi, îi reaminti ea, zâmbind. El nu știe prea multe. Sunt sigură că a crezut că noi suntem rele pentru că am dus o banană afară să o mâncăm chiar în fața lui.

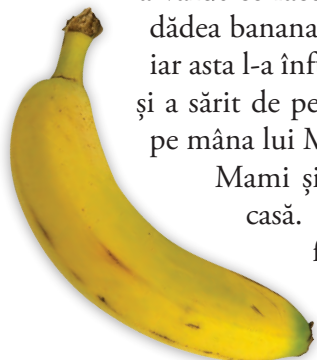
Amy nu se gândise și la posibilitatea aceasta și probabil că Mami avea dreptate, dar Amy tot nu voia să aibă încredere în

Jocko. Apoi, Mami adăugă ceva ce nu era despre maimuțe.

— Copiii nu mușcă oameni, totuși de multe ori nu sunt și ei egoiști?

Amy a fost nevoită să aprobe. Știa că și ea fusese egoistă uneori.

— Cred că ai dreptate, Mami, recunosc eu. Ce crezi? Avea dreptate mama lui Amy?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ÎMPĂRATUL DAVID

Dumnezeu îi poate binecuvânta pe oamenii care sunt umili, buni și iertători. Dar niciodată nu trebuie să permitem ca binecuvântările lui Dumnezeu să ne facă să devenim mândri.

DUMINICĂ

David era împărat peste toți israeliții și toți știau că el Îl iubea pe Dumnezeu și asculta de El. Pentru că David era ascultător și bun, Dumnezeu l-a binecuvântat cu pace și fericire. Acum, în loc să se ascundă de Saul cel gelos prin peșteri și printre stânci, David avea o casă a lui, frumoasă, în Ierusalim.

Când privea în jur, la casa lui cea frumoasă, David se gândea la chivotul lui Dumnezeu. El era bucuros că adusese chivotul la Ierusalim, dar era trist la gândul că acesta se afla încă într-un cort, în timp ce el locuia într-o casă nouă, splendidă. Cât de mult își dorea David să construiască un templu frumos pentru Dumnezeu pe care îl iubea!

Într-o zi, David a vorbit cu prorocul Natan despre ideea lui. **2 Samuel 7:2,3**

În acea noapte, Dumnezeu i-a dat lui Natan un mesaj pentru David. Dumnezeu era încântat că David voia să construiască un templu în care oamenii să I se închine. Dar David participase la multe războaie ca să alunge popoarele care se închinau la idoli. Așa că Dumnezeu i-a spus lui David să nu Îi facă un templu, dar i-a spus apoi cine avea să I-l construiască. **1 Cronici 22:9,10**

Dumnezeu i-a încredințat lui Solomon, fiul lui David, lucrarea de construire a unui templu pentru El. Dumnezeu i-a promis lui David că fiii, nepoții și strănepoții lui aveau să fie regi după el și că ei vor trebui să-L iubească și să-L asculte mereu pe Dumnezeu.

LUNI

Când David a vrut să-I construiască un templu, Dumnezeu i-a transmis prin Natan un mesaj special lui David. El nu trebuia să-I construiască un templu, pentru că purtase multe războaie. Însă Dumnezeu a spus că Solomon, fiul lui David, urma să fie împărat după el și să construiască templul. Dumnezeu a mai spus și că fiii și nepoții lui David aveau să fie regi după el.

David a fost dezamăgit că nu putea să facă ceea ce își propusese, și anume să construiască un templu pentru Dumnezeu, dar nu s-a plâns de planul lui Dumnezeu. El și-a schimbat bucuros planul și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru bunătatea Lui față de el și pentru promisiunea că fiul lui avea să fie împărat după el.

Apoi David a făcut tot ce a putut ca să pregătească totul ca fiul lui să construiască templul lui Dumnezeu.

După ce a acceptat planul lui Dumnezeu, David a dus și mai multe războaie împotriva vrăjmașilor lui Dumnezeu. L-a ajutat Dumnezeu pe David și l-a ocrotit oriunde mergea? **2 Samuel 8:6, u.p.**

Niște oameni, care se numeau amoniți, locuiau lângă poporul Israel. Într-o zi, regele lor a murit, iar David i-a transmis noului rege, Hanun, condoleanțe, adică un mesaj frumos prin care își exprima părerea de rău că tatăl lui murise. **2 Samuel 10:2** Dar Hanun a înțeles greșit bunăvoința lui David și a pregătit o armată uriașă să lupte împotriva lui. El a mai luat și armata siriană să lupte alături de el.

Așadar, David l-a trimis pe Ioab, conducătorul armatei lui, să-i înfrunte. Oare ce urma să se întâmple? Avea Dumnezeu să-și ajute poporul și de data aceasta?

MARTI

Hanun, regele amoniților, nu înțelese mesajul amabil pe care împăratul David i-l transmisese, așa că a trimis două armate uriașe să lupte împotriva israeliților. Ioab, generalul armatei lui David, și-a împărțit soldații în două grupe.

Ioab i-a încredințat fratelui său conducerea unei grupe și l-a trimis să lupte cu amoniții, iar Ioab însuși a condus cealaltă grupă să lupte împotriva sirienilor. Apoi i-a zis fratelui lui: „Dacă sirienii vor fi mai tari decât mine, să vii în ajutorul meu; și, dacă fiii lui Amon vor fi mai tari decât tine, voi veni eu să te ajut.”

Ce altceva le-a mai spus Ioab soldaților înainte de bătălia să înceapă? **2 Samuel 10:12**

Soldații lui Ioab s-au luptat bine și chiar și David a venit să dea o mână de ajutor. În cele din urmă, ei au câștigat războiul. David știa că nu soldații, săbiile sau caii lui câștigaseră lupta, ci Dumnezeu le dăduse victoria. Și David l-a mulțumit lui Dumnezeu și l-a laudat pentru că i-a ajutat. **Psalmi 20:7**

Acum, israeliții dețineau toată țara pe care Dumnezeu i-o promisese lui Avraam cu foarte mult timp înainte. Ce fericit trebuie să fi fost David!

MIERCURI

Inainte să urce pe tron, David i-a promis prietenului său Ionatan că avea să fie întotdeauna bun cu familia lui Saul. Acum, că era rege, David și-a amintit de

promisiunea lui și a vorbit cu Țiba, un om care fusese slujitorul lui Saul.

— Nu mai este nimeni din casa lui Saul căruia să-i arăt o bunătate ca a Domnului? a întrebat el.

— Mai este un fiu al lui Ionatan, care este olog, îi răspunse Țiba.

Numele fiului lui Ionatan era Mefiboșet. În ziua în care a murit Ionatan, femeia care avea grijă de Mefiboșet a încercat să fugă cu el în brațe. Mefiboșet avea cinci anișori, iar femeia care alerga cu el l-a scăpat din brațe. El s-a lovit atât de tare la ambele picioare încât nu a mai putut umbla niciodată.

David s-a bucurat să audă că Mefiboșet era în viață și a trimis pe cineva să-l cheme. Ce a spus David când a venit Mefiboșet? **2 Samuel 9:7**

Fiindcă Mefiboșet avea acea dizabilitate la picioare și nu se putea deplasa, David i-a spus lui Țiba să îngrijească pământul pe care i-l dăduse lui Mefiboșet. Țiba trebuia să sădească grădini și să culegă roadele în locul lui Mefiboșet.

Țiba avea 15 băieți și 20 de slujitori; avea cine să îl ajute. El i-a răspuns lui David:

— Maiestate, o să fac tot ce îmi porunciți!

Apoi, David i-a mai spus lui Țiba:

— Cât despre Mefiboșet, el va mânca la

masa mea ca unul dintre prinți.

De mic și până s-a făcut mare, Mefiboșet nu îl simpatizase pe David, pentru că dușmanii lui David îi spusese minciuni despre el. Dar David a fost atât de bun cu el în fiecare zi încât, în scurt timp, Mefiboșet a ajuns să îl îndrăgească pe David așa cum îl iubise și tatăl lui, Ionatan.

Este ușor să ne împrietenim cu oamenii când suntem buni cu ei?

JOI

Impăratul David a făcut multe lucruri mărețe. A luptat plin de curaj în multe războaie, l-a iertat pe Saul, dușmanul lui, și a fost bun cu Mefiboșet. Cine l-a făcut pe David să ajungă atât de mare? **1 Cronici 11:9**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dumnezeu i-a dat lui David 37 de oameni speciali ca să-l ajute. Aceștia au fost în mod deosebit puternici și curajoși, așa că ei au fost numiți „vitejii lui David”. Ei l-au ajutat pe David prin faptul că s-au ocupat de ceilalți soldați ai lui și au luptat în unele bătălii grele. Biblia ne spune câte ceva despre acești bărbați.

Ioșeb-Basșebet a fost atât de puternic încât, o dată, s-a luptat singur cu mulți soldați. Altă dată, armata filistenilor i-a speriat atât de tare pe soldații lui David încât toți au fugit, cu excepția unui „vitez” pe nume Șama. El a stat singur în mijlocul unui câmp și s-a luptat cu filistenii până când a câștigat. Cine l-a ajutat pe Șama? **2 Samuel 23:12**

Și „vitezul” pe nume Benaia a făcut multe pentru a-i ajuta pe israeliți. El i-a ocrotit pe israeliți de doi bărbați foarte răi din Moab. Apoi, într-o zi când ninsese, el a omorât un leu pe care l-a găsit într-o groapă. Altă dată, Benaia s-a luptat cu un egiptean uriaș, având în mână doar un toiag. În final i-a luat sulita uriașului și a câștigat.

Dumnezeu i-a ajutat pe toți acești oameni să lupte cu soldații vrăjmași. Te va susține Dumnezeu și pe tine să lupți împotriva ispitelor lui Satana, ajutându-te să alegi ce e bine? **Efeseni 6:10,11**

VINERI

Dumnezeu i-a dat lui David multe bogății și multă putere și a făcut din israeliți un popor puternic. Dar, în loc să-și amintească mereu să se încreadă în Dumnezeu și să-L onoreze, încetul cu încetul David și poporul lui au devenit foarte mândri de cât de puternici erau.

David a hotărât să-și mărească armata ca să poată cuceri mai multe ținuturi și să devină mai puternic. Pentru a realiza acest lucru, el avea nevoie să știe câți israeliți erau în țară, ca să fie sigur că toți bărbații se înrolau în armată. Ce i-a spus David lui Ioab să facă?

1 Cronici 21:2

Ioab știa că planul lui David nu era bun, așa că a încercat să-l convingă să nu-l aducă la îndeplinire. Dar David nu a ascultat și, în cele din urmă, Ioab s-a supus.

Înainte ca Ioab să finalizeze marea misiune de a-i număra pe israeliți, David a recunoscut că a păcătuit. Ce i-a spus lui Dumnezeu? **Versetul 8**

Desigur că Dumnezeu l-a iertat pe David. Dar, ca pedeapsă pentru mândria lui și a israeliților, Dumnezeu a trimis o ciumă, adică o boală contagioasă, din cauza căreia au murit mii de oameni. David a fost foarte trist, pentru că știa că ciuma venise și din vina lui. I-a părut rău cu adevărat pentru ceea ce făcuse. Crezi că boala aceea l-a ajutat pe David să-și aducă aminte că, atunci când păcătuim, ne rănim întotdeauna pe noi înșine și pe ceilalți?

TEXT DE MEMORAT

„Fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul.”

(Efeseni 4:32)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, ajută-mă, Te rog, să fiu bun și iertător! Să nu fiu niciodată mândru și să am întotdeauna încredere în Tine! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Este întotdeauna ușor să ne schimbăm planurile și să facem ce spune Dumnezeu? Ar trebui să ascultăm cu bucurie în orice situație?

Cum s-a împrietenit David cu Mefiboset? Cum te poți împrietenii cu cineva care nu te agreează?

Cine i-a ocrotit pe vitejii lui David în timpul tuturor acelor lupte grele?

Păcatul l-a făcut pe David fericit sau trist?

L-a iertat Dumnezeu pe David când lui David i-a părut rău? Te va ierta Dumnezeu și pe tine dacă îți mărturisești păcatele?

I-a părut rău lui David pentru că i-a numărat pe israeliți? L-a iertat Dumnezeu? Te va ierta Dumnezeu și pe tine dacă îți mărturisești păcatele?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

2 Samuel 7 – 10; 23; 24

Patriarhi și profeți, capitolul 70 (de la mesajul lui Natan despre construirea templului); capitolul 73 (primele 9 paragrafe)

TUNETE ȘI FULGERE

Seria „Micuța Amy în Birmania” (III). De Amy Sherrard

Mi-e cald!” se plânse Amy. Și așa se plângeau toți oamenii din Birmania. În țara aceasta, jumătate de an este foarte cald, cu cerul însoțit, iar în cealaltă jumătate a anului este umed și tot foarte cald. Când este soare și foarte cald, frunzele pomilor, tufișurile și toate lucrurile sunt acoperite cu un praf maroniu. Dar când sosește anotimpul ploios, toată prveliștea se schimbă subit.

— Ascultă! Aud că tună! spuse Mami.

Cum era de așteptat, în curând nori negri au acoperit cerul. Fulgerele scânteiau, tunetele bubuiau și trosneau și picături mari de ploaie începeau să cadă din ce în ce mai repede.

Mami o învățase pe Amy să nu-i fie niciodată frică de tunete. Iar Amy știa că nu trebuia să fie afară când fulgera, pentru că putea fi periculos.

— Dacă este o furtună mare cu fulgere, oamenii trebuie să stea în casă și departe de ferestre, până ce fulgerele se opresc, îi spuse Mami lui Amy.

O dată, Mami și Tati nu erau acasă când s-a pornit prima ploaie torențială din sezon. Când tunetele au început să bubuie, Amy a uitat cu totul de fulgere. A fugit afară și a stat pe verandă, în timp ce picături mari de ploaie începeau să cadă. Uitându-se la copacii

și la plantele frumoase din curtea lor, Amy a observat că o plantă avea niște frunze mari cât umbrela ei.

A alergat repede la plantă și s-a ghemuit sub una dintre frunzele ei mari și prăfuite. În scurt timp, ploaia s-a întetit. Stând sub frunza aceea mare, Amy a aruncat o privire la toate frunzele tufișurilor și copacilor și a văzut că își pierduseră învelișul de praf pe

măsură ce îl spăla ploaia. În doar un minut, plantele aveau un verde nou și strălucitor în loc de un maroniu prăfuit. Oh, era așa de frumos! Curând, și iarba maro și uscată avea să devină iarăși verde.

Când Mami și Tati au ajuns acasă în ziua aceea, Amy le-a povestit totul. Mami a zâmbit, dar apoi i-a pus o întrebare:

— Amy, ai uitat cât de periculos poate fi când fulgeră?

Dintr-odată, Amy și-a adus aminte. Se bucurase atât de mult de tunete, de ploaie și de curtea curată și strălucitoare încât nici nu se mai gândise la fulgere.

— M-am uitat cum se schimba totul și nici măcar nu m-am gândit la fulgere, spuse ea.

Mami nu a mai trebuit să-i reamintească niciodată acest lucru. Amy și-l amintea de fiecare dată când stătea sub umbrela ei

de frunză și privea cum ploaia spăla praful de pe frunze și de pe iarba.

Apoi, într-o dimineață, la scurt timp după această întâmplare, Tati a întrebat-o pe Amy ceva care a entuziasmat-o foarte mult. Părea că așteptase de mult timp să răspundă „Da!” la acea întrebare. Despre ce bănuiești că era vorba? Vei descoperi data viitoare.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

UN FIU REBEL

Dumnezeu le spune copiilor: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.” Respectarea acestei porunci ajută familiile să fie în siguranță.

DUMINICĂ

Pe măsură ce copiii lui creșteau, David a făcut câteva greșeli. Una dintre ele a fost că nu i-a educat așa cum trebuia. De fapt, uneori el nici măcar nu a vorbit cu copiii lui despre obiceiurile lor rele.

Dumnezeu a lăsat să se manifeste consecințele negative ale neglijenței lui David. Astfel că, atunci când copiii lui au ajuns mari, David a avut multe neazuri cu ei, mai ales cu Absalom.

Absalom era cel mai frumos băiat al lui David. Dar el avea o inimă îngâmfată, adică era mândru, orgolios. El era supărat din cauza unui lucru rău pe care îl făcuse Amnon, fratele lui. Și, în timp ce erau la o petrecere, Absalom le-a spus unor oameni să-l omoare pe Amnon. Toți au plecat repede de la petrecere, iar Absalom a fugit de acasă.

Cât a stat plecat, Absalom a avut mult timp de gândire. El a început să facă planuri în secret cum să devină rege în locul tatălui său. Respecta Absalom porunca a cincea a lui Dumnezeu? **Exodul 20:12**

Cu toate că Absalom făcuse o greșală gravă, David încă îl iubea și voia să îl vadă. Dar David nu l-a lăsat pe Absalom să vină acasă, pentru că Absalom trebuia să fie pedepsit.

După doi ani, Ioab a considerat că sosise timpul ca David să-l aducă pe Absalom înapoi acasă. Așa că Ioab a trimis o femeie înțeleaptă să vorbească cu David despre acest lucru. În sfârșit, David a fost de părere că Absalom putea să se întoarcă acasă. Ce i-a spus lui Ioab să facă? **2 Samuel 14:21**

LUNI

Absalom s-a mutat înapoi în casa lui din Ierusalim. Dar, pentru a-i arăta că nu era de acord cu ce făcuse, David nu l-a lăsat să vină la palat.

Au mai trecut doi ani și, într-un final, Absalom l-a convins pe Ioab să-l roage pe David să-l cheme la palat. Și David așa a făcut. Când Absalom a venit, David l-a sărutat pe fiul lui.

Acum, David și Absalom păreau să fie din nou în relații bune. Dar erau cu adevărat în relații bune? Nu. Absalom doar se prefăcea. El era de fapt dușmanul lui David, pentru că plănuia să devină împărat în locul tatălui lui.

Absalom se comporta ca un împărat și încerca să pară mai important decât David. El avea căruțe și cai și 50 de oameni care alergau înaintea lui ori de câte ori mergea în vreun loc.

De asemenea, Absalom a depus mari eforturi să se împrietenească cu israeliții. El se ducea dimineața de vreme la poarta cetății, unde mulți oameni așteptau

să primească ajutor din partea lui David. Absalom le vorbea frumos, era de acord cu ei și empatiza cu ei în necazurile lor. Le-a spus că își dorea ca el să fie judecător, ca să poată face ceva pentru a-i ajuta.

Oamenii au început să-și dorească ca Absalom să urce pe tron. El părea foarte amabil și de ajutor. Din ce alt motiv le plăcea oamenilor de el? **2 Samuel 14:25**

Dar Absalom era frumos doar pe dinafară. Ce făcea el de fapt? **2 Samuel 15:6**

MARTI

Absalom cucerea în secret inima poporului, întorcând-o de la tatăl lui, David, care era împăratul ales de Dumnezeu. Faptul că le câștiga inima israeliților însemna că el îi făcea pe mulți oameni să îl dorească rege pe el în locul lui David. Când a fost sigur că erau suficienți cei care îl voiau rege, Absalom s-a hotărât să meargă la Hebron și să se încoroneze singur acolo.

Pentru ca planurile lui să rămână secrete, Absalom l-a mințit pe David. El i-a spus că i-a promis Domnului să se închine la Hebron și i-a cerut permisiunea să meargă acolo. David nu știa ce plănuia fiul lui, așa că l-a lăsat pe Absalom să se ducă. Dar, când a ajuns la Hebron, în loc să se închine lui Dumnezeu, Absalom s-a făcut împărat. Mulți au venit să-l ajute, chiar și unii dintre slujitorii lui David, inclusiv Ahitofel, un om foarte înțelept.

Cât de surprins și trist a fost David când un mesager i-a spus ce făcuse Absalom! Dar David nu avea mult timp la dispoziție ca să ia o hotărâre, pentru că cetatea Hebron era la doar câțiva kilometri depărtare. Absalom și oamenii lui aveau să ajungă în scurt timp la Ierusalim și atunci ar fi avut loc un război.

Gândindu-se la oamenii care locuiau în Ierusalim, David s-a hotărât imediat. Ce a decis el să facă? **2 Samuel 15:14**

David nu voia ca Ierusalimul să fie distrus din cauza unui război. Așa că le-a poruncit oamenilor lui și, într-un timp scurt, el și soldații lui, împreună cu familia regală, au părăsit Ierusalimul.

A fost David altruist când s-a gândit la alții mai mult decât la el însuși?

MIERCURI

David și cei care erau cu el plâneau în timp ce ieșeau din Ierusalim, cât mai departe de Absalom cel rău. Ei nu știau ce avea să se întâmple mai departe sau dacă David avea să mai fie vreodată împărat.

După un timp, David a văzut doi preoți care scoteau din Ierusalim chivotul Domnului. La început, David s-a bucurat să vadă chivotul Domnului. Dar apoi ce le-a spus el preoților să facă? **2 Samuel 15:25**

David și oamenii lui s-au întristat mult privind cum preoții duceau chivotul înapoi la Ierusalim. Acum plâneau și mai mult. **Versetul 30**

Oare Se hotărâse Dumnezeu să nu-l mai ajute pe David din cauză că el nu ascultase? O, nu! Încetează Dumnezeu să ne mai iubească atunci când nu ascultăm de El și facem lucruri greșite? **Psalmi 89:31-33**

David s-a rugat pe vârful Muntelui Măslinilor și Dumnezeu l-a trimis imediat pe Hușai, un bun prieten de-al lui, ca să-l ajute. David voia ca Hușai să-i dea sfaturi lui Absalom care să fie în favoarea lui David.

El i-a mai cerut lui Hușai să afle care erau planurile lui Absalom și apoi să le transmită mesagerilor care erau gata să alerge repede la David să-l informeze. Hușai s-a supus și s-a întors în grabă la Ierusalim.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

In timp ce David și oamenii lui se îndepărtau în mare grabă de Ierusalim, Absalom și oamenii lui înaintau spre Ierusalim. Când au ajuns în cetate, Hușai, prietenul lui David, a fost unul dintre primii oameni care l-au întâmpinat pe Absalom. El s-a bucurat, pentru că știa că Hușai era un om foarte înțelept care dădea sfaturi bune.

De-acum, Absalom era rege, dar încă voia să scape de tatăl lui, David. Mai întâi, ajutorul lui cel mai în-

țelept, Ahitofel, i-a sugerat un plan. El i-a spus lui Absalom să trimită imediat soldați să-l prindă din urmă pe tatăl lui și să-l omoare chiar în noaptea aceea.

Apoi, Absalom l-a întrebat pe Hușai dacă planul lui Ahitofel era bun. Hușai știa că, dacă Absalom avea să facă ce-i spusese Ahitofel, David avea să fie omorât. Așa că i-a sugerat un alt plan, care i-ar fi dat lui David timp să se pună la adăpost. **2 Samuel 17:11**

Ce sfat s-a hotărât Absalom să urmeze? **Versetul 14**

Hușai nu era sigur că Absalom avea cu adevărat să aștepte și să urmeze planul lui. Așadar, el le-a spus mesagerilor să se ducă repede și să-l avertizeze pe David despre ce plănuiise Absalom. Care a fost mesajul lui Hușai? **Versetul 16**

David era foarte obosit și îi era foame, dar știa că trebuia să se grăbească. În noaptea aceea, el și toți oamenii care erau cu el au traversat râul Iordan și, în scurt timp, se aflau în siguranță într-o cetate din apropiere.

VINERI

Absalom nu a așteptat foarte mult până să înceapă urmărirea tatălui său, exact cum se gândise Hușai. El a adunat îndată o armată uriașă și a pornit spre cetatea în care se afla David cu ai lui.

În timp ce se uita peste zidurile cetății cum veneau Absalom și soldații lui, David s-a întristat foarte tare. Cât de mult își iubea fiul! Cât de mult dorea să fi putut face ceva să-l salveze!

Ce le-a spus David celor trei conducători ai armatei când aceasta ieșea pe poarta cetății să se confrunte cu armata lui Absalom? **2 Samuel 18:5**

În ziua aceea a fost o bătălie cruntă. Soldații lui Absalom nu erau la fel de bine antrenați ca soldații lui David, așa că, bineînțeles, au pierdut.

Când a văzut că armata lui David ieșea învingătoare, Absalom și-a încălecat catărul și a încercat să fugă. Dar ce i s-a întâmplat? **Versetul 9**

În ziua aceea, Absalom a murit și soldații lui David i-au pus corpul într-o groapă și l-au acoperit cu pietre. Ce sfârșit groaznic!

Ce a făcut David când a aflat că fiul lui murise?

Versetul 33

Bietul David! Cât de multă supărare i-a produs fiul lui prin faptul că alesese în mod nechibzuit să se răzvrătească! **Proverbele 17:25**

Tu vrei să asculți de Dumnezeu cinstindu-i pe părinții tăi și făcând tot ce poți pentru a-i face fericiți?

TEXT DE MEMORAT

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să îți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”
(Exodul 20:12)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Te rog, ajută-mă să nu fiu ca Absalom! Ajută-mă să-i cinstesc pe părinții mei, ascultându-i! Ajută-mă să Te iubesc și să păzesc poruncile Tale în fiecare zi! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce a avut regele David atâtea necazuri cu copiii lui?

Când David s-a rugat, l-a ajutat Dumnezeu?

Ne va ajuta Dumnezeu când ne rugăm?

Aspectul plăcut al lui Absalom l-a făcut să fie un om bun?

Ne poate binecuvânta Dumnezeu atunci când nu păzim poruncile Lui?

Există întotdeauna consecințe ale păcatului?

Va împiedica Dumnezeu suportarea consecințelor? De ce nu?

Cum îi poți cinsti pe părinții tăi?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

2 Samuel 13:28 – 20:26

Patriarhi și profeți, capitolul 72
(de la paragraful 5 până la final)

LECȚII DE PIAN

Seria „Micuța Amy în Birmania” (IV). De Amy Sherrard

Mami și cu mine ne întrebam dacă nu ți-ar plăcea să iei ore de muzică. Dacă vrei, ești suficient de mare să începi, îi spuse Tati lui Amy într-o zi.
— O, da! spuse Amy entuziasmată.

Familia nu avea pian, dar avea o orgă frumoasă. Nici Mami, nici Tati nu știa să cânte la orgă, dar oamenii se bucurau să vină în casa lor să cânte din voce.

— Am găsit o profesoară bună, așa că poți începe oricând orele, îi spuse Tati.

Și Amy a început orele de muzică.

Profesoara de muzică era o doamnă drăguță, jumătate indiană. Ea venea în fiecare săptămână cu trenul până la o gară aproape de casa unde locuia Amy. Ea mergea pe jos de-a lungul străzii până la poarta casei. Profesoara avea întotdeauna cu ea o umbrelă drăguță, ca soarele fierbinte să nu o ardă, și purta o pălărie frumoasă cu boruri largi. Pălăria avea un voal foarte subțire care îi acoperea fața, ca să nu lase muștele și insectele să o deranjeze în timpul mersului.

Într-o zi, Amy a descoperit o modalitate de a folosi șervețele pentru a pretinde că are bășici de la o arsură. O dată, Amy a reușit să o păcălească inclusiv pe Mami, dar când a observat că nu era nicio roșeață pe pielea din jurul bășicilor, Mami și-a dat seama că era un truc.

„O să fac același truc și cu profesoara mea”, se hotărî Amy într-o zi. Așa că și-a făcut pe mână niște presupuse bășici. Apoi s-a așezat pe prelungirea de beton a porții și a așteptat. Când a văzut-o pe profesoară venind, Amy și-a pus mâna peste „bășici”, a

început să se miște încet în față și în spate și apoi să plângă încet.

Imediat ce a văzut-o, profesoara s-a grăbit spre ea.

— O, ce ai pățit, dragă? întrebă ea îngrijorată.

Amy i-a arătat „bășicile” și profesoara aproape că a leșinat.

— Vai, e groaznic! Nu e nimeni care să te ajute? Ai nevoie urgentă de ajutor!

Amy a încercat din răsuferință să se abțină din răs, dar nu a putut, așa că și-a dat repede la o parte „bășicile”.

— A fost doar o păcăleală, îi spuse ea profesoarei.

Săraca profesoară s-a uitat mai de aproape la mâna lui Amy. Fără îndoială, „bășicile” dispăruseră și ea nu știa dacă să râdă sau să o muștruluiască pe mica ei elevă.

— Dacă bășicile ar fi fost adevărate, te-ar fi durut atât de tare mâna încât nu ai fi putut cânta la orgă azi, îi spuse profesoara.

Când Amy le-a povestit întâmplarea, Mami și Tati i-au spus că, deși ea făcuse așa pentru că era distractiv, nu era o idee bună să facă glume de genul acesta cu alți oameni. Ei au nevoie să se poată încrede în tot ce spunem.

În Biblie scrie: „Ca nebunul care aruncă săgeți aprinse și ucigătoare, așa este omul care înșală pe aproapele său și apoi zice: «Am vrut doar să glumesc!»” (Proverbele 26:18,19).

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CONSTRUIREA CASEI DOMNULUI

Tot ce avem Îi aparține lui Dumnezeu. Și Lui Îi place când ne predăm pe noi înșine Lui și când Îi dăm tot ce avem mai bun.

DUMINICĂ

Trecuseră mulți ani de la moartea lui Absalom. David îmbătrânise și toți știau că nu mai avea mult de trăit. Poporul se întreba ce urma să se întâmple după moartea lui.

Adonia, unul dintre frații mai mari ai lui Solomon, voia să fie împărat. Dar Dumnezeu îl alesese pe Solomon, un alt fiu al lui David, ca următorul împărat. Adonia știa despre alegerea lui Dumnezeu, dar a decis să facă ce voia el să facă. Nu învățase să asculte de tatăl lui, așa că, bineînțeles, nu asculta nici de Dumnezeu.

Într-o zi, Adonia a invitat mulți oameni importanți la o petrecere, într-un loc aproape de Ierusalim și acolo s-a făcut singur rege. David și Bat-Șeba, mama lui Solomon, nu știau ce făcea Adonia, Dar când a aflat, prorocul Natan s-a dus repede la Bat-Șeba. Ce i-a spus?

1 Împărați 1:11-14

Bat-Șeba s-a dus în grabă la David și i-a spus:

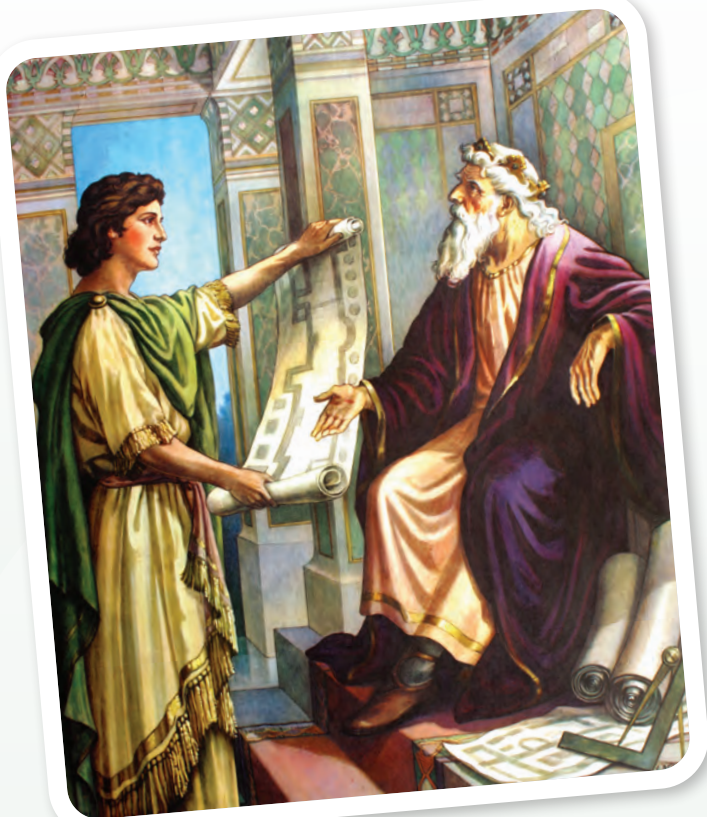
— Adonia s-a făcut rege!

Natan a venit chiar atunci la David și l-a întrebat:

— Împărate, domnul meu, oare ai zis: «Adonia va domni după mine și va sta pe scaunul meu de domnie?»

Apoi i-a povestit că oamenii care erau la petrecerea lui Adonia strigau: „Trăiască regele Adonia!”

David era surprins și i-a făcut iarăși următoarea promisiune Bat-Șebai:

— Fiul tău Solomon va domni după mine!

Apoi a adăugat ceva. Ce? **Versetele 32 la 35**

Țadoc și Natan s-au supus și, curând, împăratul Solomon stătea pe tronul lui David.

LUNI

Adonia se făcuse singur împărat și, când a aflat, David le-a spus repede lui Natan și lui Țadoc să-l facă împărat pe Solomon. Acum, oamenii fericiți din Ierusalim sunau din trâmbițe și strigau tare: „Trăiască împăratul Solomon!”

Adonia era încă la petrecerea lui când a auzit zgomotul acela, dar nu înțelegea ce spuneau oamenii.

— Ce este cu vuietul acesta de care răsună cetatea? a întrebat el.

Chiar atunci a venit un mesager și i-a spus:

— Împăratul David l-a făcut împărat pe Solomon!

Acest lucru l-a speriat pe Adonia. El a fugit repede și toți oamenii care erau cu el s-au întors la casele lor.

Acum, că Solomon era rege în locul lui, David a vorbit cu el despre un lucru special pe care îl plănuise. Cu mulți ani înainte, David îl întrebase pe Natan în legătură cu zidirea unui templu în care oamenii să se închine lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu îi spusese că Solomon avea să zidească templul.

Astfel, David a muncit din greu pentru a aduna numeroase lucruri de care urma să aibă nevoie Solomon: aur, argint, bronz, pietre frumoase, lemn și țesături viu colorate. De asemenea, Dumnezeu îi mai spusese lui David exact cum să construiască templul, iar David notase acele instrucțiuni cu mare grijă.

David voia să îi dea toate acele lucruri lui Solomon înainte să moară, așa că i-a chemat pe israeliți să le vorbească pentru ultima oară. Ce le-a spus el? **1 Cronici 28:8-10,20**

MARTI

Când s-a întâlnit cu israeliții pentru ultima dată, regele David i-a dat lui Solomon lucrurile necesare pentru zidirea templului. Apoi i-a spus poporului că el dăduse lucrurile lui cele mai bune pentru templul Domnului.

— Cine vrea să-și mai aducă de bunăvoie astăzi darurile înaintea Domnului? a întrebat David.

Cât de fericit a fost David când a văzut cum sute de oameni își aduceau lucrurile lor cele mai bune pentru a contribui la construirea casei lui Dumnezeu! Erau oamenii bucuroși să dăruiască? **1 Cronici 29:9**

La sfârșitul întâlnirii, David a binecuvântat poporul și a rostit o rugăciune foarte frumoasă. **Versetele 10 la 14**

Când, în cele din urmă, a murit, David a lăsat multe cântece frumoase compuse de el pentru ca poporul să le cânte în noua casă a lui Dumnezeu. Știi unde poți găsi multe din cântările lui David? Ele se găsesc în cartea Psalmii din Biblie.

Când s-a gândit la tot ce trebuia să facă și la câți oameni trebuia să conducă, Solomon s-a simțit foarte mic și slab. Se întreba cum putea el face o lucrare atât de mare.

Solomon știa că avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, așa că, într-o zi, s-a dus cu mai mulți conducători israeliți la cortul întâlnirii ca să se roage lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a vorbit lui Solomon în noaptea următoare și l-a întrebat:

— Ce vrei să-ți dau?

Ce crezi că a răspuns Solomon? Ce ai răspunde tu, dacă Dumnezeu te-ar întreba ce ți-ar plăcea să-ți dea?

MIERCURI

Împăratul Solomon știa că, pentru a fi un împărat bun, avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, așa că s-a dus la cortul întâlnirii ca să se roage. Dumnezeu l-a întrebat în noaptea următoare ce să îi dea.

— Eu nu sunt decât un tânăr și nu știu să-mi îndeplinesc bine îndatoririle, a răspuns cu modestie Solomon.

Solomon știa că, fără Dumnezeu, era la fel de neajutorat ca un copil mic. Apoi Solomon i-a spus lui Dumnezeu ce voia el mai mult decât orice. **1 Împărați 3:9**

A dat dovadă Solomon de înțelepciune când l-a rugat pe Domnul să-i dea înțelepciune și o inimă pricepută? Este un lucru bun pentru un conducător să știe să facă deosebirea dintre ce e bine și ce e rău?

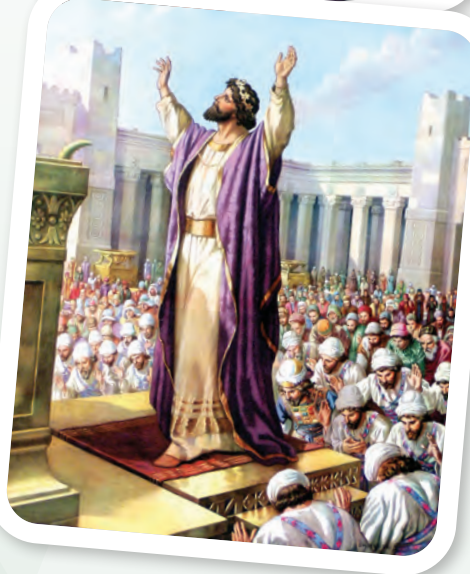
Dumnezeu S-a bucurat că Solomon a cerut înțelepciune în loc de mulți bani sau o mare putere. Ce i-a spus Dumnezeu lui Solomon? **Versetele 12 la 14**

Dumnezeu S-a ținut de promisiune. Solomon a devenit foarte înțelept

— cel mai înțelept om care a trăit vreodată. Dumnezeu l-a învățat pe Solomon despre El și despre cum pot oamenii să trăiască o viață sfântă. Dumnezeu l-a mai învățat și despre copaci și animale, păsări și pești. O parte din lucrurile pe care le-a învățat, Solomon le-a scris în cartea Proverbele, pe care o putem citi în Biblie. Vrei ca Dumnezeu să te ajute să fii înțelept ca să alegi ce e bine, nu ce e rău? Cum poți să obții înțelepciunea? **Iacov 1:5**

JOI

Când s-a întors la Ierusalim, Solomon a avut multe lucruri de făcut. Una dintre cele mai mari lucrări ale lui a fost să construiască templul lui Dumne-

zeu. Bineînțeles că el nu a putut face aceasta de unul singur, așa că mii de oameni au venit să-l ajute.

Unii bărbați au cioplit pietre uriașe pentru temelia templului. Alții au tăiat lemne și au făcut scânduri sau mobilier pentru interiorul templului. Hiram răspundea de oamenii care lucrau aurul, argintul, bronzul și alte materiale scumpe.

Muntele Moria a fost locul ales pentru așezarea templului. Muncitorii au netezit cu grijă pământul, apoi alți oameni au adus pietrele mari și scândurile lungi din locul în care le tăiaseră. Muncitorii nu au folosit ciocane, topoare sau alte unelte de fier în timpul construirii templului. Toată munca aceea zgomotoasă a fost făcută foarte departe. În liniște, oamenii au pus grinzile și pietrele în locurile potrivite.

În timp ce se construia templul, Dumnezeu i-a vorbit iarăși lui Solomon. Ce i-a spus El? **1 Împărați 6:12,13**

În sfârșit, după șapte ani de muncă grea, casa lui Dumnezeu a fost terminată. Solomon a hotărât să sfințească templul imediat după seceriș. Aceea era perioada când toată munca din grădina și de la câmp era terminată și oamenii se puteau relaxa și bucura de întâlnirea cu Dumnezeu la templul cel nou.

VINERI

Solomon și israeliții tocmai terminaseră de construit casa lui Dumnezeu și aceasta era cea mai frumoasă clădire din întreaga lume. Acum sosise timpul pentru sfințirea templului lui Dumnezeu. În acea zi foarte specială, mii de oameni s-au adunat la templu. Israeliții și mulți alți oameni din alte țări așteptau ca ceremonia să înceapă. În timp ce leviții cântau din instrumente și din voce imnuri de laudă lui Dumnezeu, Solomon și conducătorii poporului mergeau spre templu împreună cu preoții care duceau pe umeri chivotul lui Dumnezeu. Ei au pus chivotul în Locul Preasfânt și apoi au ieșit.

După aceea, un nor special, prin care se manifesta prezența lui Dumnezeu, a umplut templul. Cât de fericiți trebuie să fi fost cu toții că lui Dumnezeu Îi plăcea casa pe care I-o construiseră!

Tot poporul asculta în timp ce Solomon, de pe o platformă înălțată, Îl lauda pe Dumnezeu pentru că S-a ținut de promisiuni. Apoi, el a îngenuncheat cu mult respect și s-a rugat.

Ce s-a întâmplat după ce Solomon a terminat rugăciunea? **2 Cronici 7:1-4**

Timp de două săptămâni, oamenii fericiți s-au închinat împreună. Când s-au întors la casele lor, ei I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că fusese atât de bun.

Câte binecuvântări minunate avea Dumnezeu de gând să le dea lui Solomon și poporului, dacă ei aveau să fie credincioși Lui!

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Totul vine de la Tine și
din mâna Ta primim ce-Ți aducem.”

(1 Cronici 29:14)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, vreau să-Ți dăruiesc inima mea astăzi! Îți mulțumesc că mă înveți că tot ce am este deja al Tău! Îți mulțumesc că îmi dai mâncare și haine, jucării și o familie care mă iubește. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce nu a ascultat Adonia de Dumnezeu?

De ce este important să înveți să ascuți de părinții tăi?

Chiar Îi aparține lui Dumnezeu tot ce avem?

Este Dumnezeu bucuros când Îi dăruim cele mai bune lucruri ale noastre? Vom fi și noi bucuroși?

A crezut Solomon că putea fi un împărat bun fără ajutorul lui Dumnezeu?

Ce Îi poți da lui Dumnezeu? Poți să dai exemplu de câteva lucruri?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Împărați 1; 3; 5 – 8

1 Cronici 22; 28; 29

2 Cronici 1 – 7

Patriarhi și profeți, capitolul 73

Profeți și regi, capitolele 1 și 2

AJUTOARE ÎN BIRMANIA

Seria „Micuța Amy în Birmania” (V). De Amy Sherrard

Misionarii care lucrau în Birmania voiau să petreacă timp cât mai mult vorbindu-le oamenilor despre Isus. Astfel că, uneori, ei îi plăteau pe alți oameni să facă muncile casnice, de exemplu să tundă gazonul, să coasă și să spele haine.

Fiecare lucrător dintr-un anumit domeniu avea un nume diferit în limba birmaneză, la fel cum avem și noi în limba română: instalator, tâmplar, croitoriaș sau grădinar.

În Birmania (sau în Myanmar, cum se cheamă acum această țară) există persoane care îngrijesc curtea oamenilor care sunt prea ocupați. Astfel de grădinari taie iarba, udă plantele și florile și tund gardurile vii.

Când familia lui Amy s-a mutat în noua casă din Rangoon, grădinarul de acolo avea capre. Tatăl lui Amy i-a dat voie să-și țină caprele în curtea casei lor, unde ar fi fost în siguranță. Grădinarul le era foarte recunoscător. El mulgea caprele în fiecare zi și ducea laptele acasă, la familia lui.

Familia ta plătește pe cineva să spele cearșafurile, prosoapele și hainele? Probabil că nu. Dar, când Amy era în Birmania, misionarii nu aveau mașină de spălat și erau mult prea ocupați ca să spele și să calce rufe. Așa că ei plăteau pe cineva numit *dhoby*, sau îngrijitor, să facă aceste treburi în locul lor.

În fiecare săptămână, îngrijitorul întindea un cearșaf mare pe podeaua dormitorului, în timp ce Mami stătea pe marginea patului și făcea o listă cu tot ce el trebuia să spele și să calce. După aceea, îngrijitorul lega cu mare grijă colțurile cearșafului, își puna legătura pe spate

și se îndrepta spre locul în care urma să spele și să calce rufele. În săptămâna următoare, el aducea rufele înapoi, iar Mami verifica lista să vadă dacă sunt toate.

Când tu sau părinții tăi aveți nevoie de haine noi, cum faceți rost de ele? Probabil mergeți la ma-

gazin sau, dacă mamei tale îi place croitoria și are timp, vi le face ea. Mulți oameni sunt prea ocupați, iar mama lui Amy nu avea nici ea timp să facă haine.

Așadar, Mami cumpăra în Birmania o bucată de pânză și îi arăta unui croitor, numit în limba birmaneză *durzee*, o poză cu haina pe care o dorea făcută. Croitorul lua măsurile persoanei pentru care făcea haina, lua pânza și poza acasă la el și făcea îmbrăcămintea. Apoi aducea haina la Mami, care îi plătea croitorului pentru lucrul făcut.

În Birmania, Mami și Amy mergeau deseori împreună la piață pentru a cumpăra alimente. Mergeau cu o rișă sau cu o trăsurică cu două roți trasă de un cal. Un adult sau un băiat care lucra ca servitor le ajuta să care lucrurile în timp ce mergeau de la un magazin la altul.

Pentru că Mami era mereu foarte amabilă și politicoasă cu toți oamenii, erau mulți servitori care voiau să o ajute ori de câte ori o vedeau la piață. În povestirea noastră din săptămâna următoare vom afla despre servitorul preferat al lui Mami.

© worwak, License—http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/

© worwak, License—http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DE LA ÎNȚELEPCIUNE LA NESĂBUINȚĂ

Este un lucru înțelept să ascultăm de Dumnezeu și este un lucru neînțelept să nu ascultăm de El. Dacă am greșit, Dumnezeu ne va ierta bucuos și ne va ajuta să facem ce e bine.

DUMINICĂ

Când a ajuns împărat – sau rege –, Solomon știa că avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. Astfel, când Dumnezeu l-a întrebat: „Ce vrei să-ți dau?”, Solomon a răspuns: „Dă robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău!” Iar Solomon trebuia să fie foarte înțelept, pentru că mulți oameni voiau răspunsuri la întrebări grele.

Într-o zi, două femei i-au vorbit lui Solomon despre o problemă foarte mare. Amândouă locuiau în aceeași casă și fiecare din ele avea câte un bebeluș. Citește ce a spus prima femeie. **1 Împărați 3:19-21**

Cealaltă femeie a spus:

— Ba nu! Copilul meu este cel viu, iar copilul tău e cel mort.

— Nu-i adevărat! Copilul tău e mort, iar copilul meu e viu, i-a răspuns prima femeie.

Solomon asculta în timp ce femeile se certau. Cum să-și dea seama care femeie spunea adevărul? Dumnezeu l-a ajutat pe Solomon să știe ce să facă. **Versetele 24 la 26**

Voia Solomon să-i facă vreun rău copilului? O, nu! El doar voia să afle care dintre cele două femei era adevărata mamă a copilului. Acum el știa. Adevărata mamă era cea care îl iubea pe copil și voia ca el să trăiască. Așa că Solomon i-a dat ei copilul.

Când au auzit această întâmplare extraordinară, oamenii și-au dat seama că Dumnezeu îl ajuta cu adevărat pe Solomon să fie un împărat înțelept și bun.

LUNI

Solomon era un conducător foarte înțelept. Și avea nevoie de toată înțelepciunea pe care i-o dăduse Dumnezeu. De ce? **2 Cronici 9:22,23**

Acești vizitatori importanți din alte țări nu știau nimic despre adevăratul Dumnezeu. Ei se închinau la idoli, iar Domnul voia ca Solomon să fie misionar și să-i învețe despre adevăratul Dumnezeu din cer. Apoi, când se întorceau la casele lor, ei aveau să le spună și celorlalți oameni despre Dumnezeu. Și Solomon a făcut exact acest lucru.

Împărăteasa din Seba a fost una dintre persoanele care au venit să-l vadă pe Solomon. Acolo departe, în țara ei, ea auzise despre înțelepciunea lui Solomon și despre frumosul templu pe care îl construise. Și ceea ce auzise era

atât de uimitor încât ea se întreba dacă era totul chiar adevărat. Așa s-a hotărât să viziteze Ierusalimul și să-i pună lui Solomon multe întrebări grele.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Împărăteasa și slujitorii ei au făcut o călătorie lungă, având cu ei multe cămile încărcate cu o mulțime de cadouri frumoase pentru Solomon.

Când a ajuns în Ierusalim, împărăteasa i-a pus multe întrebări lui Solomon. Pe măsură ce îi răspundea, Solomon o învăța cu grijă despre Dumnezeu care a făcut lumea noastră și tot ce este în ea. Iar când i-a arătat templul cel frumos al lui Dumnezeu, Solomon continua să o învețe și mai mult despre Dumnezeu. Solomon i-a explicat că adevăratul Dumnezeu din ceruri l-a ajutat să fie foarte înțelept.

I-a răspuns Solomon la toate întrebările? **1 Împărați 10:3**

Împărăteasa din Seba a rămas uimită. Ce i-a spus lui Solomon înainte să-și ia rămas-bun de la el? **Versetele 6 la 9**

MARTI

Dumnezeu stabilise mai multe reguli înțelepte pe care împărații israeliți să le respecte. El a spus: 1) Să nu te căsătorești cu o femeie care se închină la idoli. 2) Să nu ai multe soții. 3) Să nu strângi mulți cai și mulți bani. 4) Citește Legea lui Dumnezeu în fiecare zi și ascultă de ea cu mare atenție.

Atâta timp cât L-a ascultat și L-a iubit pe Dumnezeu, Solomon a fost un împărat bun și înțelept. Dar, din nefericire, Solomon a început să petreacă timp cu oameni care nu Îl iubeau pe Dumnezeu și, încetul cu încetul, a început să-i imite. Puțin câte puțin, el a ajuns să nu mai asculte de Dumnezeu.

Una dintre primele greșeli ale lui Solomon a fost că a ales o persoană nepotrivită care să coordoneze construirea templului. În loc să găsească pe cineva care Îl iubea pe Dumnezeu, Solomon l-a ales pe Hiram, un om care iubea banii. În scurt timp, numeroșii israeliți care au lucrat cu el au ajuns să iubească și ei mai mult banii decât pe Dumnezeu.

De asemenea, Solomon a început să fie mândru. Nu le mai spunea vizitatorilor că Dumnezeu îl făcuse înțelept. Apoi a strâns din în ce în ce mai mult aur, argint, care și cai. O altă greșală enormă a fost că s-a căsătorit cu fiica faraonului, o femeie care se închina la idoli. Ce altceva a mai făcut Solomon? **1 Împărați 11:1,2**

Exact așa cum îl avertizase Dumnezeu, acele femei „i-au plecat inima spre alți dumnezei și inima nu i-a fost în totul a Domnului Dumnezeului său”. Solomon a amenajat niște locuri ca soțiile lui să se închine la idoli lor și el însuși s-a rugat acelor piese urâte din lemn și din piatră. Of, ce lucru trist! Foarte trist!

MIERCURI

Din cauză că nu a ascultat de Dumnezeu, înțeleptul împărat Solomon a devenit un om nechibzuit. Acum, el făcea în mod egoist tot ce îi plăcea. Se închina la idoli, cumpăra ce voia, mergea unde dorea și mânca orice voia ori de câte ori avea chef. Și mulți oameni s-au luat după el și au făcut lucrurile greșite pe care le făcea el.

L-a făcut păcatul mai fericit pe Solomon? Nu. El se simțea groaznic și fără speranță. Mintea și corpul i-au slăbit, iar mai târziu el spus: „Am urât viața.”

Solomon Îl uitase pe Dumnezeu, dar Dumnezeu nu îl uitase pe Solomon. El încă îl iubea pe împărat, așa că a permis să aibă multe probleme ca să-l ajute să învețe că avea nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Într-un final, Dumnezeu a trimis un profet să-i spună ceva foarte grav lui Solomon. **1 Împărați 11:11,12**

Dintr-odată, Solomon „s-a trezit”. Acum el a înțeles cât de rău fusese și s-a simțit foarte vinovat. Dar cuvintele profetului i-au dat și speranță. Regele și-a dat seama că Dumnezeu încă nu renunțase la el. Dumnezeu era gata să-l ajute pe Solomon să aleagă să facă iarăși ce e bine. Solomon i-a spus lui Dumnezeu că îi părea rău, și Dumnezeu l-a iertat.

Solomon nu a putut să anuleze efectele sau influența răului pe care îl făcuse. Dar a făcut tot ce a putut pentru a-i ajuta pe oameni să aleagă să asculte iarăși de Dumnezeu. El chiar și-a scris trista poveste în cartea Ecclesiastul, pentru a-i avertiza pe oameni cu privire la urmările îngrozitoare ale păcatului.

Vrei să eviți greșelile lui Solomon? Atunci, să respecti întotdeauna regula aceasta simplă: „Să faci întotdeauna ce spune Dumnezeu.” **Ecclesiastul 12:1,13,14**

JOI

Când Solomon s-a pocăit, Dumnezeu l-a iertat bucuros. Dar multe lucruri regretabile aveau să se întâmple din cauza păcatelor lui.

Dumnezeu îi promisese lui Solomon: „Dacă (...) vei face tot ce ți-am poruncit (...) voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției tale în Israel.” Dar a ascultat Solomon de Dumnezeu? Nu. Așa că fiul lui Solomon nu avea să fie împărat peste tot Israelul, așa cum fusese tatăl lui.

Într-o zi, când mergea pe drum, Ahia, profetul lui Dumnezeu, s-a întâlnit cu Ieroboam, slujitorul lui Solomon. Ahia purta o haină nouă. El și-a rupt haina în 12 bucăți și i-a dat 10 lui Ieroboam. Ce însemna acest lucru? **1 Împărați 11:31**

După moartea lui Solomon, regatul lui avea să fie împărțit în două. Roboam, fiul lui Solomon, urma să fie rege peste seminția lui Iuda, iar Ieroboam, slujitorul lui Solomon, peste 10 seminții.

După ce a domnit 40 de ani, Solomon a murit, iar Roboam, fiul lui, a făcut planuri să devină următorul rege. Dar israeliții nu erau siguri dacă îl voiau rege pe el. Solomon fusese foarte aspru cu ei, le luase banii și îi pusese să muncească din greu... Ce i-au spus lui Roboam? **1 Împărați 12:4**

Acei oameni îi cereau lui Roboam să fie bun cu ei și să nu îi pună să muncească din greu. Roboam le-a spus să aștepte trei zile și după aceea avea să le dea un răspuns.

VINERI

Timp de trei zile, oamenii au așteptat răspunsul lui Roboam. Avea el să decidă să fie bun cu ei? Sau nemilos, la fel ca tatăl lui, Solomon?

Roboam nu știa ce să le spună, așa că i-a întrebat pe niște oameni mai în vârstă ce ar trebui să facă. Ce i-au spus ei? **1 Împărați 12:7**

Dar lui Roboam nu i-a plăcut răspunsul lor, așa că i-a întrebat pe prietenii lui tineri ce credeau că ar trebui să facă. Prietenii lui i-au spus să le transmită oamenilor că avea să fie chiar mai rău decât tatăl lui, Solomon. Lui Roboam i-a plăcut ideea de a fi un rege puternic, care să le spună tuturor ce să facă. Așa că el a făcut ce i-au sugerat tinerii. Dar, când le-a spus planurile lui, israeliții nu l-au lăsat să fie rege peste ei. Astfel că Roboam a fost rege doar peste seminția lui Iuda.

Curând, celelalte 10 seminții l-au făcut pe Ieroboam regele lor. Când a aflat, Roboam și-a pregătit armata să lupte cu Ieroboam și cu celelalte 10 seminții. Dar Dumnezeu i-a trimis o solie – sau un mesaj. Care a fost acela? **Versetul 24**

Totul s-a întâmplat exact așa cum spusese Dumnezeu. Ieroboam a fost regele celor 10 seminții și Roboam, fiul lui Solomon, a fost regele lui Iuda. Acum erau două regate în loc de unul: regatul din nord, al lui Israel, și regatul din sud, al lui Iuda.

Săptămâna viitoare vom învăța mai multe despre ce s-a întâmplat cu Ieroboam și cu regatul lui Israel.

TEXT DE MEMORAT

„Căci El dă omului plăcut Lui
înțelepciune, știință și bucurie.”
(Eclesiastul 2:26)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, istoria lui Solomon mă ajută să știu că nu voi fi niciodată fericit dacă uit sau nu ascult de Tine. Te rog, ajută-mă să fiu înțelept și să aleg întotdeauna să ascult de Tine! Te iubesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Cine l-a ajutat pe Solomon să îi înapoieze adevăratei mame bebelușul care trăia?

Are grijă Dumnezeu de bebeluși?

Îi pasă lui Dumnezeu de tine?

Cine l-a ajutat pe Solomon să răspundă la toate întrebările pe care i le-a pus împărăteasa din Seba?

Ce anume i-a răpit fericirea lui Solomon?

L-a iubit Dumnezeu în continuare pe Solomon chiar dacă el a fost foarte rău? Te iubește mereu Dumnezeu?

După ce Dumnezeu l-a iertat pe Solomon, a încercat Solomon să îi ajute pe cei pe care îi influențase să păcătuiască? Vrei să fii înțelept și să ascuți de Dumnezeu?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Împărați 3; 4; 10 – 12

2 Cronici 9

Profeți și regi, capitolele 3-6

O CASĂ MARE PENTRU AMY ȘI FAMILIA EI

Seria „Micuța Amy în Birmania” (VI). De Amy Sherrard

Încă nu sunt case disponibile la centrul de misiune, spuse Tati într-o zi, și noi avem nevoie să locuim într-o casă care să fie a noastră.

Mami a fost de acord, iar Amy era încântată. Dar oamenii care locuiau la etajul superior al casei mari în care locuiseră Amy și familia ei erau drăguți și aveau să le simtă lipsa.

— Dar de Jocko nu o să-mi fie dor, le spuse Amy părinților ei. Îmi plac maimuțele din cuștile de la grădina zoologică, dar nu mai vreau să fiu în apropierea unei maimuțe de casă!

Casa pe care Tati o găsisese pentru familia lor era mai mare decât aveau ei nevoie. Așa că părinții lui Amy s-au hotărât să locuiască la etajul superior, iar într-o cameră de la parter să deschidă o școală pentru copiii de la biserică. Mai erau, de asemenea, și camere de găzduit musafiri.

Tati a făcut rost de bănci, de table și de alte lucruri necesare în sălile de clasă și, curând, erau mulți copii care participau la ore, iar în recreație se jucau afară. Dar Amy nu se număra printre ei. Tati și Mami hotărâseră că nu era o idee bună ca fetița lor să stea în bancă atâtea ore pe zi.

— Nu vrem ca tu să începi încă școala, îi spuseră ei. Dacă vrei, poți să te joci cu copiii în recreație. Noi vrem să mergi la piață cu Mami și să faci alte lucruri împreună cu noi.

O să fie suficient timp pentru școală când vei crește puțin mai mare.

Părinții lui Amy aveau dreptate. Ea nu era mai ageră decât alți copii și avea aproape 10 ani când a mers la o școală obișnuită. Dar, când profesorii i-au

dat niște teste, ea a trecut în clasa a patra, iar după câteva săptămâni, direct în clasa a cincea. Învățase foarte multe lucruri cât stătuse acasă!

Mersul la piață era unul dintre numeroasele lucruri pe care Amy și Mami se bucurau să le facă împreună. Servitorii se înghesuiau întotdeauna în jurul lor, dar era un băiat pe care Mami, dacă putea, îl alegea mereu. Nu era foarte mare, dar era puternic pentru vârsta lui. El nu împingea și nu se îmbrâncea ca ceilalți băieți, ci rămânea pe loc, zâmbind și sperând să-l aleagă cineva. Și Mami îl alegea mereu pe el.

© runran; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

După ce le ajuta să pună coșurile în ricșă, micul slujitor alerga lângă cel care o trăgea, răsând și vorbind în timp ce alergau. Dacă Mami și Amy alegeau să meargă cu trăsura trasă de cai, băiețelul se așeza lângă vizitiu în timp ce caii tropăiau. Când ajungeau acasă, el le ajuta să ducă coșurile cu mâncare în casă.

Amy îi dădea întotdeauna să bea apă, iar Mami îi dădea ceva de mâncare și un cartonaș cu un verset de memorat sau o mică ilustrație din Biblie, înainte să-l plătească. Lucrul acesta îl bucura foarte mult. El le zâmbea larg, își împreuna palmele și se înclina politicos pentru a le mulțumi. Apoi le făcea cu mâna în semn de rămas-bun și se grăbea spre piață.

Mami spunea că mulți copii ar putea învăța de la acel scump băiețel o lecție despre cum să fii politicos și de ajutor.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DUMNEZEU ARE GRIJĂ DE ILIE

Când ascultăm de Dumnezeu, putem avea încredere că El are grijă de noi. El ne va da mâncare și apă și alte lucruri de care avem nevoie.

DUMINICĂ

După ce Solomon a murit, a urcat pe tron fiul lui, Roboam. Dar când au aflat că Roboam și-a făcut planul să fie foarte rău cu ei, majoritatea copiilor lui Israel au hotărât să-l facă rege pe Ieroboam în locul lui. Astfel că, acum, israeliții erau împărțiți în două tabere. Roboam era rege în Iuda și Ieroboam era rege peste celelalte 10 seminții. Acestea s-au numit Israel.

Când și-a început domnia în Israel, Ieroboam s-a îngrijorat cu privire la un lucru. De mai multe ori pe an, israeliții mergeau să se închine lui Dumnezeu la templu, în Ierusalim. Ce s-ar fi întâmplat dacă ei s-ar fi răzgândit și ar fi decis că îl voiau pe Roboam rege al lor?

Fiindcă Dumnezeu îl făcuse rege, putea Ieroboam să aibă încredere că Dumnezeu va avea grijă de el? Bineînțeles că ar fi putut. Dar Ieroboam nu s-a încrezut în Dumnezeu, așa că a încercat să-și poarte singur de grijă. Și atunci a făcut o mare greșală. Ce a făcut?

1 Împărați 12:28,29

Ticăloșia lui Ieroboam a distrus împărăția lui Israel. Curând, majoritatea israeliților se închinau la idoli. Și, timp de sute de ani, ei au urmat exemplul lui greșit. Ce spune cea de-a doua poruncă a lui Dumnezeu despre lucrul acesta? **Exodul 20:4,5**

Trebuie să fim foarte atenți și să facem doar acele lucruri care îi vor ajuta pe alții să Îl iubească și să-L asculte pe Dumnezeu!

LUNI

Ieroboam, care domnea în Israel, nu a vrut ca poporul lui să meargă la Ierusalim să se închine lui Dumnezeu, așa că a făcut doi idoli de aur care semănau cu niște viței și le-a spus oamenilor să se închine la ei. Cât de greșit a fost lucrul acesta!

Profeții lui Dumnezeu au spus că aveau să se întâmple lucruri îngrozitoare „din pricina păcatelor pe care le făcuse Ieroboam și în care târâse și pe Israel”.

Chiar dacă Dumnezeu a trimis profeți ca să-l avertizeze, Ieroboam „nu s-a abătut de la calea lui cea rea”. Și, cu toate că Dumnezeu l-a pedepsit pe Ieroboam, regii care au venit după el au păcătuit din ce în ce mai mult.

În cele din urmă, Ahab a urcat pe tronul lui Israel. Cum a fost el? **1 Împărați 16:30**

Ahab a fost mai rău decât oricare alt rege de dinaintea lui. De ce a fost el atât de rău? **1 Împărați 21:25**

În loc să se căsătorească cu o femeie care Îl iubea pe Dumnezeu, Ahab a ales să se căsătorească cu cineva care Îl ura pe Dumnezeu. Soția lui, Izabela, era o femeie foarte rea care se închina la un idol numit Baal. Și, pentru a-i face pe plac, Ahab a construit chiar și un altar și un templu pentru idolul Baal. Apoi s-a închinat și el la idol.

Biblia ne prezintă alegerea greșită a lui Ahab ca să ne învețe ceva important. Mai sunt mulți ani până când vei crește mare ca să te căsătorești.

Dar, când vei fi suficient de mare, e bine să te căsătorești cu cineva care nu Îl iubește pe Dumnezeu? Nu, niciodată! Copiii lui Dumnezeu ar trebui să se căsătorească doar cu cineva care Îl iubește și Îl ascultă pe Dumnezeu.

MARTI

În Israel, lucrurile se înrăutățeau din ce în ce mai mult. După ce Ahab a construit un templu pentru idolul Baal și a început să se închine la el, Izabela, soția lui cea rea, a început să așeze și mai mulți idoli în diferite locuri.

Curând, Izabela avea sute de preoți nelegiuți, adică foarte răi, care îi învățau pe copiii lui Israel să se închine lui Baal. Ei spuneau că Baal, idolul, nu Dumnezeu trimitea ploaie și rouă ca să facă să crească plantele. Nu a trecut mult până ce majoritatea poporului s-a închinat la Baal și a uitat de Dumnezeu.

Cum putea Dumnezeu să demonstreze că Baal nu putea face nici să plouă, nici să cadă rouă? Cum îi putea ajuta El pe israeliți să se pocăiască înainte de a fi prea târziu? Dumnezeu a hotărât să-l trimită pe profetul Ilie să-i transmită un mesaj lui Ahab.

Într-o zi, când Ahab era în palatul lui, Ilie a intrat fără să fie invitat și s-a prezentat înaintea regelui, care a fost uimit. Ce i-a spus el lui Ahab? **1 Împărați 17:1** Apoi, fără să aștepte măcar ca regele să răspundă, Ilie s-a întors și a ieșit din palat.

Dumnezeu știa că Ahab avea să fie foarte mânios, așa că i-a spus lui Ilie ce să facă mai departe. **Versetele 3 și 4**

Ilie s-a supus și s-a dus repede spre o ascunzătoare lângă un pâraiaș numit Cherit. A stat acolo mult timp. Când îi era sete, Ilie bea apă din micul pâraiu și, de două ori pe zi, niște păsări mari și negre, numite corbi, îi aduceau mâncare.

MIERCURI

Ahab îl ura pe Ilie, pentru că Ilie spusese: „Nu va fi nici rouă, nici ploaie.” Și, într-adevăr, după aceea nu a mai fost rouă și nici ploaie. Iarba și pomii s-au veștejit, iar oamenii și animalele sufereau de sete. Ahab era furios și voia să-l omoare pe Ilie. Dar, oricât de mult l-a căutat, nu l-a găsit pe profetul pe care îl ura atât de mult. De ce? Pentru că Dumnezeu avea grijă de el. În fiecare zi, Ilie mânca ce îi aduceau corbii și bea apă din izvor.

Într-o zi, apa din izvor a secat. Ilie nu știa ce să facă mai departe, dar nu s-a îngrijorat, pentru că el avea încredere că Dumnezeu îi purta de grijă.

Ce s-a întâmplat după aceea? **1 Împărați 17:9,10**

În timp ce văduva se ducea să-i aducă o cană cu apă, Ilie a mai cerut și altceva:

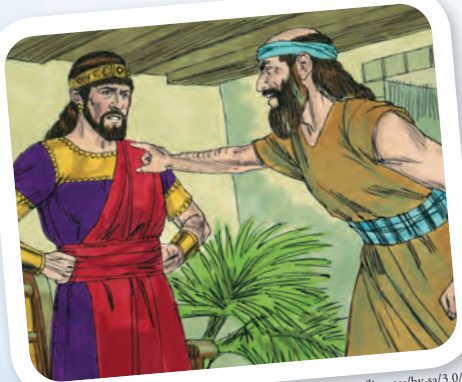
— Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine, a spus el.

Când a auzit cuvintele acelea, femeia s-a oprit și s-a uitat la Ilie. Ce i-a spus lui Ilie? **Versetul 12**

Pentru că nu ploua, plantele nu puteau să crească în grădină. Nu era prea multă hrană, așa că oamenii erau foarte înfometăți. Femeia și fiul ei mai aveau mâncare doar cât pentru o singură masă sărăcicioasă. După aceea, ei aveau să moară pentru că nu mai aveau nimic de mâncare. Vom descoperi ce i-a spus Ilie în următoarea secțiune a lecției noastre.

JOI

In timpul secetei, adică în perioada fără ploaie, Dumnezeu l-a trimis pe Ilie într-o cetate numită Sarepta. Dumnezeu a spus că o văduvă avea să-i dea apă și mâncare. Dar când Ilie i-a cerut văduvei o cană de apă și o bucată de pâine, ea i-a spus că nu mai avea

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

pâine. Mai avea doar puțină făină și puțin ulei cât să mai facă o bucată mică de pâine pentru ea și fiul ei.

Ce i-a spus Ilie? **1 Împărați 17:13,14**

Văduva s-a hotărât să se încreadă în Dumnezeu. Așa că s-a dus și, folosind ultimul pumn de făină și uleiul care îi mai rămăsese, a făcut o mică pâine. Când a fost gata, femeia a luat pâinea și i-a dat-o lui Ilie.

Crezi că i-a fost greu femeii să-i dea lui Ilie ultima ei bucată de pâine? Da! Dar ea a fost bună și altruistă și a făcut ce îi ceruse slujitorul lui Dumnezeu să facă.

După aceea, Dumnezeu a făcut exact ce promisese. În fiecare zi, Dumnezeu trimitea îngeri să mai pună făină în vasul ei și în fiecare zi îngerii lui Dumnezeu mai puneau ulei în urciorul ei. În felul acesta, Ilie, văduva și fiul ei au avut mâncare suficientă în fiecare zi. **Versetul 16**

Pentru că femeia îl ajutase pe Ilie, Dumnezeu i-a dat hrană suficientă. Dumnezeu are întotdeauna grijă de oamenii care sunt buni, ascultători și altruști. **Isaia 33:15,16**

VINERI

Dumnezeu avea grijă de Ilie, de văduvă și de băiatul ei. În fiecare zi, Dumnezeu le dădea ce să mănânce.

Dar, într-o zi, s-a întâmplat ceva foarte trist. Băiatul văduvei s-a îmbolnăvit foarte rău și apoi a murit. Sărmana văduvă era foarte îndurerată. Ea a alergat repede la Ilie și l-a implorat să o ajute.

— Dă-l încoace pe fiul tău, a spus Ilie.

El a luat din brațele mamei băiatul mort și l-a dus sus, în camera în care locuia. L-a așezat ușor pe băiat pe patul lui, apoi s-a rugat.

„Doamne Dumnezeule, Te rog, fă să se întorcă sufletul copilului în el!”

Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Ilie și l-a înviat pe fiul văduvei, Îți poți imagina cât de fericit a fost

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ilie când copilul a deschis ochii și a început să respire iarăși? Ce a făcut Ilie după aceea? **1 Împărați 17:23**

Ilie a locuit mult timp în casa văduvei pe perioada cât a continuat seceta. Dar israeliții tot se închinau la Baal. Preoții nelegiuți ai Izabelei îl implorau pe Baal să trimită ploaie. Dar, bineînțeles, Baal nu putea, pentru că era doar un idol.

Zi după zi, Ilie se ruga lui Dumnezeu. Își dorea foarte mult ca israeliții să se întorcă la Domnul și să-și regrete păcatele. Timp de trei ani și jumătate, Ilie a continuat să se roage și să aștepte ca Dumnezeu să îi spună ce să facă mai departe.

TEXT DE MEMORAT

„Căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-l cereți voi.”

(Matei 6:8)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ai avut grijă de Ilie și că ai lăsat această istorie în Biblie! Te rog, ai grijă și de mine astăzi! Îți mulțumesc că îmi dai mâncare, o casă și părinți care mă iubesc. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

E bine să ne căsătorim cu o persoană care nu îl iubește pe Dumnezeu?

A influențat Ahab mulți oameni să se închine la idoli?

Tu ai vreo influență asupra prietenilor tăi? Pe tine te influențează prietenii tăi?

Cine a avut grijă de Ilie la pâraul Cherit?

Cine i-a dat văduvei mai multă făină și mai mult ulei în fiecare zi?

Poate Dumnezeu să aducă iarăși morții la viață?

Dumnezeu a avut grijă de Ilie. Va avea El grijă și de tine?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Împărați 12:26-33; 16:29-34; 17:1-24

Profeți și regi, capitolele 7-9

GÂNDACI ȘI ȘOPÂRLE

Seria „Micuța Amy în Birmania” (VII). De Amy Sherrard

Există unele lucruri care nu le plac oamenilor, mai ales în țări ca India sau Birmania. Poți ghici care ar putea fi acelea?
Multor oameni nu le plac țânțarii, muștele sau furnicile. O singură furnică le poate „spune” la alte o sută de furnici să vină după ea și, în scurt timp, ele mișună peste tot.

O altă vietate pe care oamenii o urăsc este gândacul-de-bucătărie. În India și Birmania, gândacii aceștia sunt foarte mari, lucioși și maro și este foarte greu să scapi de ei. Mult timp, Amy nu a putut să mănânce curmale mari și delicioase, pentru că semănau prea mult cu gândacii.

Termitelor – sau furnicilor albe, cum se mai numesc – le place să lucreze pe întuneric. Ele pot să roadă cărțile și să le găurească și să distrugă casele înainte ca cineva să le sesizeze.

Tatăl lui Amy avea o servietă de piele pe care avea întotdeauna grijă să o pună acolo unde termitelile nu o puteau ataca. Dar, într-o noapte, el a uitat și și-a lăsat servietă pe podea, aproape de biroul lui. Următoarea dată când i-a trebuit, nu a mai găsit-o.

— Ce s-o fi întâmplat cu ea? s-a întrebat el.

Apoi a văzut niște bucăți de bronz pe podea. Termitelile îi mâncaseră frumoasa servietă de piele și bucățile acelea erau tot ce mai rămăsesse din ea.

Misionarii s-au deprins să-și păstreze bucătăria foarte curată. Nici măcar o firimitură nu putea fi lăsată pe undeva. Dulapurile în care își păstrau alimentele erau dotate cu picioare care erau puse în vase cu apă. Și picioarele paturilor lor erau puse în mici recipiente cu apă, pentru că gândacilor nu le place să traverseze înot apă.

O creatură mică pe care misionarii au învățat să o îndrăgească era șopârla numită *cheechucks*. Dumnezeu i-a făcut piciorușele în așa fel încât să poată

alerga pe tavan, cu capul în jos, fără să cadă. Șopârlele alergau pe acolo prinzând muște și țânțari.

Într-o zi, o doamnă bogată venise să viziteze Birmania. În timp ce ea și mama lui Amy se aflau în sufragerie, doamna a observat o mică șopârlă pe tavan.

— O, nu vreau să cadă pe mine! spuse ea.

— Nu vă îngrijorați, îi zise Mami. Șopârlele acestea micuțe nu cad niciodată de pe tavan.

Dar, chiar înainte ca Mami să termine de vorbit, șopârla a căzut de unde era exact în poala doamnei. Lui Mami nu îi venea să creadă în timp ce apucase șopârla și o ducea într-o altă cameră. Nu mai văzuse niciodată așa ceva și nici de atunci încolo n-a mai văzut. Crezi că doamna cea bogată a mai avut vreodată încredere în șopârle?

Șopârlele mai mari se numeau *gecko*, datorită sunetului strident pe care îl scot și care pare să fie ceva de genul: „Gecko! Gecko!”

Deși ele mănâncă insectele, nimeni nu și le doarește în casă, pentru că sunt prea zgomotoase și îi trezesc noaptea pe oameni.

Apoi, mai erau unele creaturi care speriau pe toată lumea, pentru că erau foarte periculoase. Oamenii chiar muriseră din cauza lor. Atât Amy, cât și mama ei ar fi putut fi mușcate de două ori de astfel de vietăți, dar îngerii lui Dumnezeu le-au salvat chiar la timp. Vom afla despre aceasta săptămâna viitoare.

Ne salvează îngerii de rău fără ca noi să ne dăm seama măcar?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

MUNTELE CARMEL

Dumnezeu vrea ca noi să ne închinăm doar Lui, pentru că El este singurul Dumnezeu adevărat.

DUMINICĂ

Atrecut un an, apoi au trecut doi, trei și tot nu ploua în Israel. Iarba și florile erau moarte și nu mai era nicio frunză în pomi. Izvoarele secaseră. Pământul era tare și uscat. Oamenii și animalele erau înfometate și însetate. Regele Ahab și poporul lui îl implorau pe Baal să trimită ploaie, dar bineînțeles că Baal nu putea să îi ajute.

Ahab era foarte furios și îl învinovăța pe Ilie pentru toate necazurile. Regele voia să îl omoare pe profet, dar nu putea să-l găsească nicăieri, pentru că Dumnezeu avea grijă de el.

La început, Ilie s-a ascuns lângă pârâul Cherit, unde Dumnezeu a trimis corbi ca să-l hrănească. Apoi, în Sarepta, Dumnezeu i-a dat în fiecare zi văduvei mai multă făină și mai mult ulei pentru ca Ilie, ea și băiatul ei să aibă ce să mănânce.

Într-o zi, Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Ilie. **1 Împărați 18:1**

Ilie l-a ascultat pe Dumnezeu și s-a grăbit spre Samaria, cetatea în care trăia regele Ahab. În același timp, Ahab și slujitorul lui, Obadia, căutau apă. Ahab a mers pe un drum și Obadia, pe un altul.

Dintr-o dată, Ilie l-a întâlnit pe Obadia, care s-a bucurat să-l vadă pe profet. Chiar dacă lucra pentru nelegiuitul Ahab, profetul Obadia îl iubea și îl asculta pe Dumnezeu.

Ce i-a spus Ilie lui Obadia să facă? **Versetul 8**

LUNI

Când s-a întâlnit cu Obadia, care era slujitorul lui Ahab, Ilie i-a spus:

— Spune-i stăpânului tău că Ilie este aici.

Sosise timpul ca Ilie să-i transmită lui Ahab un alt mesaj din partea lui Dumnezeu.

Obadia nu a vrut să facă ce i-a spus Ilie. Îi era teamă, pentru că știa cât de mult îl ura Ahab pe Ilie și pe profeții lui Dumnezeu. Ce a făcut Obadia când Izabela, soția lui Ahab, a încercat să-i omoare pe toți profeții Domnului?

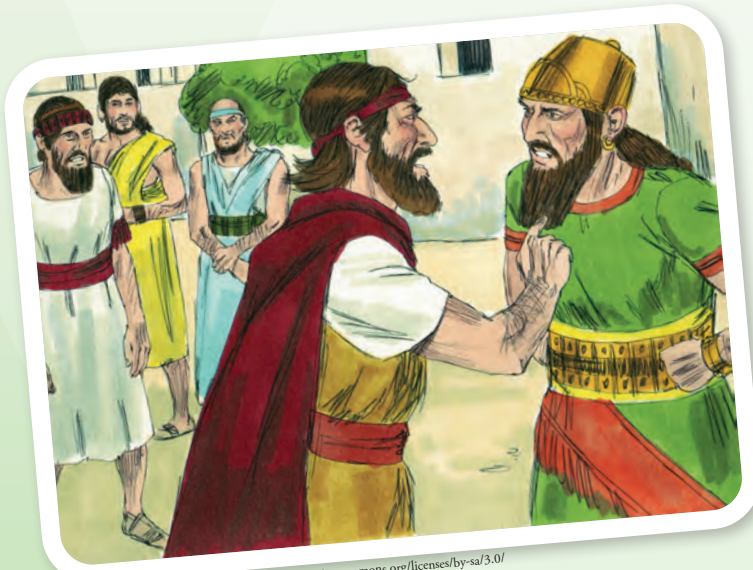
1 Împărați 18:13

Și dacă Ilie nu ar fi așteptat până ce Obadia s-ar fi întors cu Ahab? Ahab l-ar fi omorât. Dar Ilie i-a promis că avea să aștepte până ce avea să sosească Ahab.

Când Obadia l-a găsit pe Ahab și i-a spus că Ilie îl aștepta, regele a fost surprins

și speriat. El îl ura pe Ilie, dar, în același timp, îi era și frică de el, pentru că știa că Dumnezeu era cu Ilie.

Tremurând de frică, Ahab s-a dus cu o mare parte din soldații lui să îl întâlnească pe Ilie. Încercând să se

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

comporte de parcă nu ar fi fost speriat, nelegiuitul rege i-a spus lui Ilie:

— Tu ești acela care nenorocești pe Israel?

Ahab îl învinovăța pe profetul lui Dumnezeu pentru secetă. Dar, în realitate, cine era vinovat? Cum i-a răspuns Ilie lui Ahab? **Versetul 18**

I-a fost teamă lui Ilie să spună adevărul? Nu.

Dumnezeu încă mai are nevoie de oameni care să spună adevărul cu curaj, indiferent ce ar spune sau face alții.

MARTI

Ilie s-a întâlnit cu Ahab pe drum. Când Ahab l-a acuzat că este autorul tuturor problemelor, Ilie l-a învinovățit pe Ahab că nenorocea poporul Israel, învățându-l să se închine lui Baal.

Apoi, Ilie i-a cerut lui Ahab să-i adune pe toți israeliții pe muntele Carmel. Pe cine i-a mai spus lui Ahab să aducă? **1 Împărați 18:19**

Ilie a vorbit cu autoritate de la Dumnezeu, iar regele Ahab s-a supus imediat. El a trimis mesageri peste tot prin care le-a spus oamenilor să vină pe muntele Carmel.

Când au primit mesajul legat de întâlnire, oamenii s-au îndreptat grăbiți spre muntele Carmel. Și Ahab și preoții lui Baal au urcat pe munte, îmbrăcați în hainele lor pompoase. Dar le era teamă. Ei nu știau ce avea de gând Ilie să facă. Dar știau că timp de trei ani și jumătate Baal nu răspunsese rugăciunilor lor pentru ploaie.

După ce au ajuns toți, Ilie a stat înaintea lor și a vorbit cu voce tare, ca fiecare să înțeleagă. Ce a spus el? **Versetul 21** Dar nimeni din mulțimea aceea nu era dispus să spună: „Eu mă voi închina Domnului”, cu excepția lui Ilie. El a stat acolo singur de partea lui Dumnezeu. Dar, în realitate, Ilie nu era singur. Îngerii puternici ai lui Dumnezeu erau acolo, protejându-l și ajutându-l. Te vor ajuta și pe tine îngerii cei puternici ai lui Dumnezeu, dacă ești credincios lui Dumnezeu? **Psalmii 34:7**

MIERCURI

Ilie era pe muntele Carmel cu regele Ahab, cu prociile lui Baal și cu miile de israeliți. Dintre toți acei oameni, Ilie a fost singurul gata să se închine lui Dumnezeu. El voia ca oamenii să știe cine era adevăratul Dumnezeu – Baal sau Dumnezeu din cer. El a propus să se ridice două altare, unul pentru Baal și unul pen-

tru Dumnezeu. Profeții lui Baal aveau să pună pe altar lemne și un animal de jertfă și Ilie avea să pună și el lemne și un animal de jertfă pe altarul lui Dumnezeu.

Apoi, profeții lui Baal aveau să se roage lui Baal, iar Ilie, lui Dumnezeu. Cel care ar fi trimis foc din cer ca să ardă jertfa avea să

fie adevăratul Dumnezeu. Oamenii au fost de acord că acela era un test bun.

Profeții vinovați ai lui Baal erau speriați, dar nu au îndrăznit să nu asculte de Ilie. Repede, ei au pus lemne și jertfa pe altar și au început să se roage.

Dar rugăciunile lor nu aveau nimic de-a face cu închinarea solemnă și plină de respect la adresa lui Dumnezeu. Profeții au dansat și au țipat: „O, Baal, au-

zi-ne!”, strigau ei.

Dar Baal nu a răspuns. Toată dimineața au sărit și au alergat în jurul altarului, țipând și urlând la idolul lor. În cele din urmă, la amiază, Ilie i-a întrerupt. Ce le-a spus? **1 Împărați 18:27**

Așa că ei au strigat și mai tare și și-au făcut tăieturi cu cuțitul. Dar Baal tot nu le dădea nicio atenție. El era doar un idol care nu putea să vadă, să audă sau să facă ceva.

Ilie a continuat să îi urmărească cu atenție. El știa că ei ar fi încercat să aprindă focul pe altarul lor și să pretindă că Baal îl aprinsese.

JOI

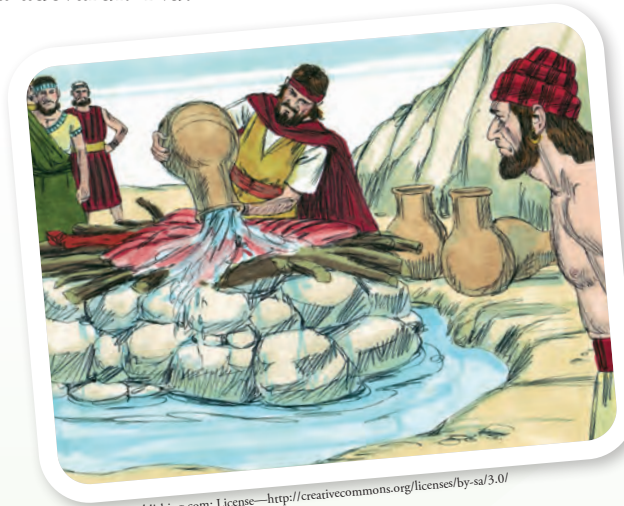
Profeții lui Baal au dansat în jurul altarului și au strigat la Baal toată ziua, dar Baal nu a trimis foc să mistuie jertfa lor. În cele din urmă s-a făcut seară și oamenii, obosiți, au renunțat.

Ce a făcut Ilie după aceea? **1 Împărați 18:30**

După ce a construit altarul lui Dumnezeu din 12 pietre mari, el a săpat un șanț în jurul lui. După aceea a pus pe altar lemne și animalul de jertfă. Ce s-a întâmplat apoi? **Versetele 33 la 35**

Toți erau tăcuți și serioși în timp ce Ilie, calm și plin de reverență, a îngenunchat și s-a rugat scurt și simplu. **Versetele 36 și 37**

De îndată ce Ilie și-a terminat rugăciunea, flăcări de foc ca niște fulgere au venit din cer. Focul a mistuit arderea-de-tot, sau jertfa. A ars și lemnul. A ars toate pietrele din care era alcătuit altarul Domnului și pământul din jurul lui. A făcut să dispară până și apa din șanț. Dumnezeu răspunsese la rugăciunea lui Ilie.

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Oamenii erau îngroziți și au căzut cu fața la pământ, spunând: „Domnul este adevăratul Dumnezeu; Domnul este adevăratul Dumnezeu!”

Profeții vinovați ai lui Baal s-au cutremurat de frică. Testul lui Ilie dovedise că ei spusese popoului minciuni. Ei știau că păcătuiseră și că aveau să fie pedepsiți. Cum era de așteptat, niciunul din ei nu a mai rămas în viață până la sfârșitul zilei.

VINERI

Copiii lui Israel se uitaseră la profeții lui Baal strigând la idolul lor toată ziua fără să obțină niciun răspuns. Apoi îl văzuseră pe Ilie îngenunchind și rugându-se plin de respect lui Dumnezeu, care i-a răspuns imediat.

Acum, că poporul se hotărâse să se închine lui Dumnezeu, sosise timpul ca Dumnezeu să trimită iarăși ploaie. Ilie i-a spus lui Ahab:

— Mergi de mănâncă și bea, căci se aude vuiet de ploaie mare.

Ilie nu vedea niciun nor de ploaie încă, dar credea că Dumnezeu avea să Se țină de promisiunea de a trimite ploaie.

Apoi, Ilie și slujitorul lui s-au dus pe vârful muntelui Carmel să se roage. Ilie a îngenuncheat cu umilință și I-a cerut Domnului să trimită ploaie. Când și-a terminat rugăciunea, l-a întrebat pe slujitorul lui dacă erau nori pe cer.

— Nu, nu e niciun nor, a spus slujitorul când s-a întors.

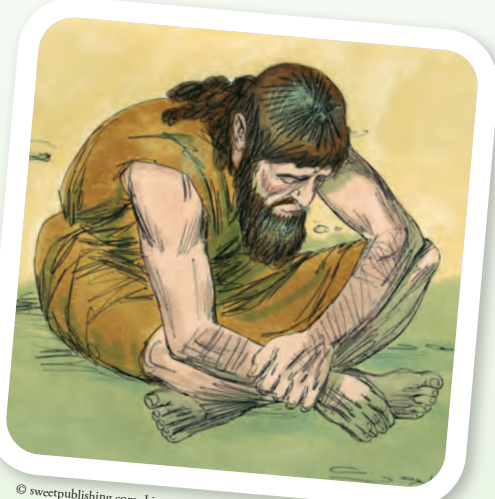
Ilie s-a rugat din nou, dar tot nu era ni-

ciun nor. Ilie s-a rugat de șase ori și de șase ori s-a dus slujitorul lui să se uite dacă erau nori. De fiecare dată, Ilie era și mai sigur că Dumnezeu avea să trimită ploaie așa cum promisese.

Ce s-a întâmplat după ce Ilie s-a rugat a șaptea oară? **1 Împărați 18:44-46**

Dacă avem încredere în Dumnezeu și Îi suntem credincioși așa cum a fost Ilie, va răspunde Dumnezeu la rugăciunile noastre așa cum știe El că e cel mai bine pentru noi? **Iacov 5:16-18**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi.”
(Psalmii 50:15)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ai avut grijă de Ilie și l-ai ajutat să nu-i fie frică de regele Ahab! Îți mulțumesc că mă asculți când mă rog și că ai grijă de mine! Îți mulțumesc că Te ții întotdeauna de promisiuni! Aleg să Te iubesc și să Te ascult. Te rog, ajută-mă! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce îi era teamă lui Ahab de Ilie?

Lui Ilie de ce nu îi era frică de Ahab?

Pot idolii să audă? Dar să vadă? Pot ei să-i ajute pe oameni?

Te poate auzi Dumnezeu? Te poate vedea? Dar te poate ajuta?

De ce crezi că Ilie a turnat atât de multă apă pe altarul lui Dumnezeu?

A crezut Ilie că Dumnezeu avea să trimită ploaie? De câte ori s-a rugat Ilie pentru ploaie?

Alegi să Îl iubești și tu pe Dumnezeu, să ai încredere în El și să-L asculți?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Împărați 18

Profeți și regi, capitolul 10 (de la paragraful 27 la final), capitolele 11 și 12 (primele 12 paragrafe)

AVERTIZĂRILE ÎNGERULUI

Seria „Micuța Amy în Birmania” (VIII). De Amy Sherrard

Cine a transformat insectele și alte vietăți în așa fel încât ele să ne poată răni și chiar să ne cauzeze moartea? Satana, bineînțeles. Unii țânțari pot să transmită boli îngrozitoare atunci când înțepă. Când a fost mică, Amy era aproape să moară de mai multe ori de malarie, din cauză că un țânțar de acest fel a înțepat-o.

Și unele miriapode, unii scorpioni și șerpi pot ucide oameni. Și multe din aceste animale periculoase trăiau în Birmania, unde locuiau Amy și părinții ei.

Într-o zi, mama lui Amy avea nevoie de niște piuneze pentru ceva la care lucra, așa că a deschis cutia în care le ținea. Când a fost pe punctul de a băga mâna în cutie, parcă cineva îi spunea: „Nu băga mâna în cutie!”

Mami și-a tras mâna și s-a gândit puțin. „Cred că a fost doar o închipuire vocea aceea”, își spuse ea în timp ce se pregătea să bage din nou mâna în cutie.

Din nou, vocea părea să spună: „Nu pune mâna în cutie!”

Mami tot nu reușea să găsească un motiv să nu bage mâna în cutie. Dar, ca să se asigure, a vărsat piunezele pe masă – și din cutie a ieșit un scorpion mortal. Crezi că Mami s-a bucurat că a ascultat de vocea aceea? A cui voce crezi că a fost? Da, a fost a îngerului ei.

Bineînțeles, părinții o avertizaseră pe Amy cu privire la șerpi. Unii dintre cei mai periculoși șerpi sunt viperele și acestea se găsesc aproape în orice colț al lumii. Unele vipere sunt mici, iar altele, mari.

În Birmania, familia lui Amy mergea în vacanță în fiecare an și se caza în niște căsuțe la munte, unde era răcoare, departe de Rangoon. O, cât de bine era că, pentru o vreme, nu se mai simțeau lipicioși și nu le mai era așa cald!

Fiindcă nu era nicio biserică acolo unde mergeau în vacanță, în Sabat misionarii obiș-

nuiau să stea pe o pătură și să facă Școala de Sabat și celelalte servicii divine afară, sub pomi. După Școala de Sabat, fiecare își lua câteva minute să se ridice și să se întindă puțin, iar apoi unul dintre misionari ținea o prezentare interesantă.

Într-o zi de Sabat, Amy și o altă fetiță s-au hotărât să facă o mică plimbare după studierea lecției din Biblie. Copacii miroseau întotdeauna frumos și la fel și florile pe care le culegeau ele.

— Ia uite aici! exclamă Amy arătând spre trunchiul unui copac foarte mic. Nu cumva e o mică plantă agățătoare care se răsuțește în jurul trunchiului copacului? O s-o iau să i-o arăt lui Mami.

Apoi, ceva îi spusese să nu tragă de ea.

— Dacă o smulg, n-o să mai crească deloc. O să le spun tuturor să vină să se uite doar, se hotărî ea.

După puțin timp se aflau cu toții acolo. Apoi, unul dintre bărbați se uită mai de aproape la plantă.

— Nu este o plantă agățătoare! Este o viperă! Nu vă apropiați! îi avertiză el, în timp ce un altul fugi să ia o sapă să o omoare.

Cine crezi că a ajutat-o pe Amy să se răzgândească în Sabatul acela?

© Carlos Luna. License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ELISEI ACCEPTĂ CHEMAREA LUI DUMNEZEU

Prorocii lui Dumnezeu fac o lucrare specială pentru El. Noi ar trebui să îi respectăm întotdeauna.

DUMINICĂ

Dumnezeu răspunsese rugăciunilor lui Ilie. El trimisese foc din cer ca să ardă jertfa lui Ilie și ploaie după ce prorocul se rugase de șapte ori. Tot Dumnezeu l-a mai ajutat să alerge în fața carului lui Ahab prin ploaie, tot drumul, până la poarta cetății Izreel.

Într-adevăr, fusese o zi lungă și plină de emoții, iar acum Ilie era foarte obosit. În timp ce ploaia cădea în jurul lui, el s-a așezat pe jos, pe pământ, în afara porții cetății Izreel și a adormit.

În acea seară, regele Ahab s-a dus la palatul lui și i-a povestit Izabelei tot ce se întâmplase. Izabela s-a înfuriat foarte tare pe Dumnezeu, atât de mult încât a hotărât să-l omoare pe Ilie, prorocul Lui.

Când un mesager l-a trezit pe Ilie și i-a spus ce plănuse Izabela să facă, dintr-odată Ilie a fost confuz și speriat. Fără să stea să se roage, el a sărit în sus și a fugit. A alergat tot drumul până la îndepărtata cetate Beer-Șeba. Apoi, el a mai alergat încă o zi prin pustie.

În cele din urmă, Ilie a fost atât de obosit încât s-a oprit să se odihnească sub un pom. Se simțea foarte trist și dezamăgit... Înainte să adoarmă, ce l-a rugat pe Dumnezeu să facă? **1 Împărați 19:4**

Oare ce avea să se întâmple cu Ilie acum? Avea Dumnezeu să facă ce îi ceruse Ilie? Oare avea să îl lase pe proroc să moară singur în pustie?

LUNI

Ilie fugea de Izabela, care făgăduise să-l omoare. Când a fugit departe, în deșert, el s-a rugat ca Dumnezeu să-l lase să moară. În cele din urmă, Ilie a adormit.

Dumnezeu știa că Ilie era foarte descurajat și nu l-a lăsat pe prorocul Lui să moară. De fapt, El a plănuit o modalitate specială de a-i arăta lui Ilie că încă îl iubea și îi purta de grijă.

Pe când Ilie dormea sub copac, cineva l-a atins ușor și i-a vorbit duios. La început, Ilie a sărit speriat, crezând că îl găsisse Izabela. Dar nu un dușman îl trezise. Cine a

fost? **1 Împărați 19:5**

— Scoală-te și mănâncă ceva, i-a spus îngerul.

Ilie s-a uitat în jur și a văzut niște pâine coaptă pe un mic foc din apropiere și un urcior cu apă lângă foc. El a mâncat și a băut apa. Apoi s-a culcat din nou.

Ce s-a întâmplat după aceea?

Versetele 7 și 8

Când în sfârșit a ajuns pe munte, Ilie s-a dus într-o peșteră și a stat acolo în noaptea aceea.

Pe când Ilie se afla acolo, Dumnezeu i-a vorbit cu un glas duios, calm.

— Ce faci aici, Ilie? l-a întrebat Dumnezeu.

Ce altceva i-a mai spus Dumnezeu? **Versetul 18**

Așadar, Ilie nu era singur. Mai erau încă 7 000 de oameni care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu. Vrei să-I fii credincios lui Dumnezeu chiar și atunci când cei din jurul tău aleg să nu Îl asculte?

© Darrel Tank

MARTI

Când a vorbit cu Ilie pe munte, Dumnezeu i-a spus să se ducă înapoi în Israel și să-l ungă pe un bărbat pe nume Elisei proroc după el. Așa că Ilie s-a supus și a pornit la drum înapoi, spre Israel.

În timpul secetei, toată familia lui Elisei îi fusese credincioasă lui Dumnezeu. Toți au continuat să-L iubească pe Dumnezeu și au refuzat să se închine lui Baal, așa cum au făcut majoritatea israeliților.

Tatăl lui Elisei era un fermier bogat și ar fi putut să îi lase pe servitorii lui să facă toată munca. Dar el era mai înțelept. El l-a învățat pe fiul lui, adică pe Elisei, cât de importantă este munca fizică, grea, și cât de important este să faci fiecare lucrare bine și cu bucurie. Așa că Elisei ajunsese acum un bărbat puternic și un ajutor de nădejde la munca grea de agricultor.

Când Ilie a venit să-l caute pe Elisei, ce l-a găsit pe acesta făcând? Elisei ara cu niște boi, lucrând împreună cu servitorii tatălui său ca să pregătească pământul pentru plantarea semințelor.

Ilie s-a dus la Elisei și și-a pus pe umerii lui una dintre haine, care se numea manta. Apoi Ilie a plecat. Elisei știa ce însemna acest lucru. Dumnezeu voia ca el să lucreze cu Ilie.

Elisei a alergat repede la Ilie. Ce i-a spus? **1 Împărați 19:20**

MIERCURI

După ce și-a luat la revedere de la părinți, Elisei a mers să lucreze cu Ilie. La început, Elisei a fost slujitorul lui Ilie, făcând multe treburi mărunte ca să-l ajute. El asculta cu atenție tot ce îi spunea Ilie, pentru că voia să învețe cum să fie un bun lucrător pentru Dumnezeu.

De mulți ani, școlile profeților pe care le înființase Samuel erau închise. Acum, Ilie a deschis școli la Ghilgal, la Betel și la Ierihon și i-a

învățat pe tineri despre Dumnezeu și despre Legea Lui.

Ilie și Elisei au lucrat împreună mulți ani. Apoi, într-un final, lucrarea lui Ilie era aproape încheiată. El s-a hotărât să viziteze încă o dată cele trei școli și să-i ajute iarăși pe învățători și pe elevi.

După ce au terminat de predat la școala din Ghilgal, Ilie i-a zis lui Elisei:

— Rămâi aici, te rog, pentru că Domnul mă trimite la Betel.

Dumnezeu îl pune la încercare pe Elisei. Avea el să fie loial și să-și continue lucrarea cu Ilie? Sau avea să se oprească? Elisei nu

s-a oprit din lucrare. El învățase de la tatăl lui să muncească până ce lucrarea era terminată. Așadar, el a răspuns:

— Nu, nu mă despart de tine.

De trei ori i-a cerut Ilie lui Elisei să rămână, dar de fiecare dată Elisei a spus

— Nu, nu, nu mă despart de tine.

Atunci când finalizezi atent sarcinile pe care ți le dau părinții tăi, crezi că înveți să fii un bun lucrător pentru Dumnezeu?

Luca 16:10

JOI

Lucrarea lui Ilie ca profet se terminase. Dar el nu știa că Dumnezeu îi spusese lui Elisei un secret special: în loc să-l lase pe Ilie să moară, Dumnezeu plănuise să-l ia la cer. Elisei știa lucrul acesta, așa că a stat aproape de Ilie.

După ce au vizitat împreună cea de-a treia școală, cea din Ierihon, Ilie și Elisei trebuiau să traverseze râul Iordan. Ilie și-a dat jos mantaua, a făcut-o sul și a lovit apa cu ea. Imediat, Dumnezeu a făcut un drum uscat prin mijlocul râului ca ei să poată merge spre celălalt mal.

Ilie și Elisei au traversat râul și au mers pe drum, vorbind unul cu celălalt. Ce și-au spus unul altuia? **2 Împărați 2:9**

La fel ca împăratul Solomon, Elisei nu a cerut putere sau mulți bani. Mai mult decât orice, el voia ca Dumnezeu să-l ajute să fie

© sweetpublishing.com. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

un profet bun și înțelept ca Ilie.

Deodată, ceva uimitor și minunat s-a întâmplat. **Versetul 11**

Elisei a văzut totul. El a ridicat mantaua lui Ilie, care căzuse lângă el, și a pornit pe drumul spre Ierihon.

Când a ajuns la râul Iordan, Elisei a lovit apa cu mantaua lui Ilie și a zis: „Unde este acum Domnul Dumnezeu lui Israel?” Imediat, Dumnezeu a făcut un drum prin mijlocul râului, iar Elisei l-a traversat ca pe uscat.

VINERI

Dumnezeu îl luase pe Ilie la cer și acum Elisei era profetul lui Dumnezeu. Mulți ani, el a lucrat din greu pentru a-i ajuta pe israeliți să se întoarcă la Dumnezeu. Și Dumnezeu l-a folosit pe Elisei să facă multe lucruri minunate ca să-i ajute pe israeliți.

Pe când Elisei se afla la Ierihon, niște bărbați din cetate l-au rugat să-i ajute. Care era problema lor? **2 Împărați 2:19**

Dumnezeu l-a ajutat pe Elisei să știe ce să facă.

— Aduceți-mi o farfurie nouă și puneți sare în ea! le-a zis Elisei, după care a vărsat sarea în apele rele ale izvorului. Așa vorbește Domnul: „Vindec apele acestea!”

După aceea, apa a fost mereu bună de băut.

Apoi, Elisei s-a dus să viziteze școala de la Betel. Ce s-a întâmplat în timp ce el se apropia de cetate? **Versetul 23**

Elisei s-a întors și s-a uitat la acei băiețași obraznici. Ei își băteau joc de modul în care Ilie fusese luat la cer și râdeau de noul profet, adică de Elisei. Ei nu Îl respectau pe Dumnezeu și pe prorocii Lui, iar acesta era un lucru grav. Dumnezeu l-a ajutat din nou pe Elisei să știe ce să facă. Ce s-a întâmplat? **Versetul 24**

Aceea a fost o pedeapsă groaznică, dar trebuia să fie aplicată. Elisei a slujit ca profet al lui Dumnezeu 55 de ani și nimeni nu și-a mai bătut joc de el vreodată.

Ar trebui să râdem de slujitorii lui Dumnezeu, de educatori, de profesori, părinți sau de profeți? Nu! Ar trebui să-L cinstim mereu pe Dumnezeu, respectându-i.

TEXT DE MEMORAT

„Adu-ți aminte de Făcătorul tău
în zilele tinereții tale.”
(Eclesiastul 12:1)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Te rog să ai grijă de mine atunci când mi-e frică! Și te mai rog ajută-mă să învăț să lucrez și eu acasă la mine! Vreau să Te iubesc și să Te respect. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Putem întotdeauna să avem credință în Dumnezeu? Indiferent ce s-ar întâmpla în jurul nostru sau cu noi?

Pe cine a trimis Dumnezeu să îl ajute pe Ilie când era singur în pustie?

Când ești obosit și speriat, te va ajuta Dumnezeu și pe tine?

Când Elisei era mic, ce l-a învățat tatăl lui?

Era Elisei conștiincios în munca pe care o făcea acasă, împreună cu tatăl lui? A fost el conștiincios în activitatea lui împreună cu Ilie? A putut avea Dumnezeu încredere în el, că va fi un profet credincios?

De ce este important să înveți să fii harnic?

Cum poți învăța să Îl respecti pe Dumnezeu?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Împărați 19; 2 Împărați 2

Profeți și regi, capitolul 12 (de la paragraful 13 în continuare) și capitolele 13, 14, 17, 18, 19 (primele 8 paragrafe)

SPAIMĂ LA ORA DE CULCARE

Seria „Micuța Amy în Birmania” (IX). De Amy Sherrard

Niciodată, dar absolut niciodată, să nu te dai jos din pat pe întuneric, fără să aprinzi lanterna, o avertiză Mami pe Amy. Poți călca foarte ușor peste un miriapod sau un scorpion ori chiar pe un șarpe!

Amy știa că lucrul acesta era adevărat și își amintea întotdeauna de el. Mă rog, aproape întotdeauna, pentru că doar o dată a uitat. S-a întâmplat într-o noapte când i s-a dat voie să meargă la o întâlnire de studiu biblic cu părinții ei și cu un musafir care stătea la ei. Era târziu când au ajuns acasă, iar Amy cea somnoroasă era bucuroasă că în curând avea să fie în patul ei.

Casa cea mare în care locuiau avea dormitoare pe fiecare latură, având în centru o cameră spațioasă și lungă. Salonul era la un capăt, iar sufrageria, la celălalt capăt. Când au ajuns acasă, Tati, Mami și musafirul s-au așezat la masa din sufragerie pentru a mai conversa puțin. Lumina din sufragerie era suficientă ca să se vadă puțin și în dormitor.

Amy s-a urcat în patul ei, și-a dat jos hainele și s-a îmbrăcat în cămașa de noapte. Apoi s-a dat jos din pat și s-a așezat pe jos ca să-și scoată din picioare încălțăminte și șosetele. Când s-a ridicat ca să se urce înapoi în pat, ceva rece i-a atins partea din spate a picioarelor. Instantaneu, ea a alergat în sufragerie, țipând:

— Un șarpe! Un șarpe!

Mami a sărit în picioare când Amy a ajuns în brațele ei. Mami o ținea în timp ce ea se zbătea tare și țipa.

Atât Tati, cât și musafirul au sărit și ei în picioare și s-au grăbit să o ajute pe Amy. Ei puteau

vedea ceva negru mișcându-se înapoi și-ncoace și-ncoala sub cămașa de noapte a lui Amy, în timp ce ea se zbătea să nu fie mușcată. Înceau din răspuțeri să îl prindă, dar Amy se zvârcolea așa de tare încât nu reușeau să îl prindă.

— L-am prins, l-am prins! strigă Tati, într-un final, punând piciorul pe el.

Dar, când a văzut ce era sub talpa lui, Tati a început să râdă. Musafirul s-a uitat la ce era sub piciorul lui Tati și a început și el să râdă. Au râs atât de mult încât abia se mai țineau pe picioare. Mami s-a uitat în jos și a văzut de ce râdeau, dar ea nu a râs.

— L-au prins? suspină Amy.

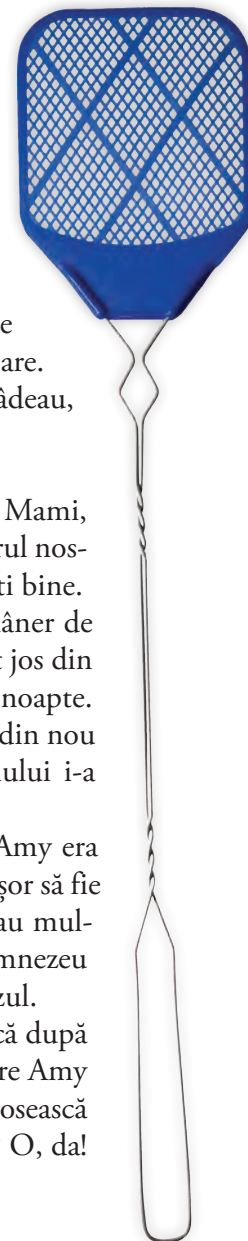
— Da, draga mea, l-au prins, îi spuse Mami, dar nu era deloc un șarpe. Tati și musafirul nostru sunt pur și simplu bucuroși că tu ești bine.

Cineva uitase plicul de muște cu mâner de sârmă pe patul lui Amy. Când ea s-a dat jos din pat, acesta se prinsese de cămașa ei de noapte. Când s-a ridicat de pe podea să se așeze din nou în pat, mânerul rece de sârmă al plicului i-a atins piciorul.

Cât de bucuroși au fost cu toții că Amy era în siguranță! Ar fi putut foarte ușor să fie

un șarpe, așa că l-au mulțumit lui Dumnezeu că nu fusese cazul.

Crezi că după această întâmplare Amy și-a amintit să folosească mereu lanterna? O, da!

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

BINECUVÂNTĂRI DIN CER

Dumnezeu vrea ca noi să împărțim cu alții binecuvântările primite de la El, fiind amabili și ajutându-i pe cei din jur.

DUMINICĂ

Elisei era profetul lui Dumnezeu și se străduia foarte mult să îi ajute pe israeliți. Pe oriunde mergea, el găsea oameni care aveau nevoie de ajutor. Într-o zi, o văduvă săracă a venit la el cu o istorie tristă.

I-a spus că soțul ei murise. Acum locuia doar cu cei doi fii ai ei. Și mai rău decât atât, soțul ei datora cuiva o sumă mare de bani. Acum, respectivul om își voia banii înapoi, dar ea nu avea niciun ban să-i dea. Așa că omul urma să vină să-i ia pe cei doi fii ai ei ca sclavi.

— Ce ai în casă? a întrebat-o Elisei pe femeie.

— Nimic... decât un vas cu ulei, a răspuns ea.

Ce i-a spus Elisei să facă? **2 Împărați 4:3,4**

Femeia a ascultat întocmai. Când a ajuns acasă, ea le-a spus celor doi băieți să meargă pe la toți vecinii și să împrumute cât de multe vase goale puteau. Băieții alergau înainte și înapoi, aducând vase acasă, la mama lor. Când au strâns cât de multe vase goale au putut, ei au închis ușa.

Apoi, văduva a început să toarne ulei din vasul ei într-un vas din cele goale. Când vasul s-a umplut, ea a turnat ulei într-un alt vas și tot așa.

De unde venea tot acel ulei? Cum a putut vasul ei cu ulei să umple toate acele vase goale?

LUNI

Văduva săracă era acasă la ea împreună cu fiii ei. Ea turna ulei din micul ei vas în celelalte vase pe care băieții le împrumutaseră de pe la vecini și prieteni. Ea a continuat să toarne și Dumnezeu a făcut să curgă mai mult și tot mai mult ulei din vasul ei mic.

Ce s-a întâmplat când toate vasele s-au umplut?

2 Împărați 4:6,7

Era o minune – un lucru extraordinar pe care Dumnezeu îl făcea pentru a o ajuta pe femeie. Și Dumnezeu a făcut multe alte minuni pentru a-i ajuta pe oamenii din vremea lui Elisei.

O altă minune s-a întâmplat imediat după ce Ahab a murit. Ioram, noul rege din Israel, era rău ca Ahab, tatăl lui. Când Ioram a urcat pe tron, niște moabiți au început să cauzeze probleme. Ioram i-a cerut lui Iosafat, regele din Iuda, și regelui Edomului să-l ajute să lupte cu moabiții.

Le-a luat șapte zile celor trei regi și armatelor lor să ajungă în Moab. Se aflau într-un loc foarte uscat și nu au putut găsi apă de băut pentru soldații și animalele însetate. Aveau nevoie disperată de apă.

Ioram cel rău era gata să renunțe. Dar regele Iosafat, care Îl iubea și Îl asculta pe Dumnezeu, a sugerat să ceară ajutor de la unul dintre profeții lui Dumnezeu. Așa că cei trei regi s-au dus să-l caute pe Elisei.

Ce urma să le spună Elisei?

MARTI

Răul rege Ioram, bunul rege Iosafat și regele Edomului mergeau prin deșert, pregătindu-se să se lupte cu armata moabită. Dar nu aveau niciun pic de apă pentru soldați și animalele lor. Așa că l-au rugat pe Elisei, profetul lui Dumnezeu, să-i ajute.

De obicei, Dumnezeu nu face minuni pentru a-i ajuta pe oamenii răi ca Ioram. Dar Iosafat era acolo și, fiindcă el Îl iubea și Îl asculta pe Dumnezeu, Elisei a vorbit cu Dumnezeu despre problema lor. Ce le-a spus apoi Elisei să facă? **2 Împărați 3:16,17**

Soldații au făcut ce zisese Dumnezeu și au muncit din greu ca să sape multe gropi în valea aceea uscată. În dimineața următoare devreme, deși nu plouase, a venit dintr-odată apă și a umplut gropile. Acum, soldații și animalele aveau apă de băut.

Cam când răsărea soarele, soldații moabiți s-au uitat jos, în vale. Ce au văzut? **Versetul 22**

Răsăritul trebuie să fi fost foarte roșu, pentru că a făcut ca apa să pară roșie. Dar moabiții nu știau că era apă în vale. Ei au crezut că roșul acela era sânge. Fiind siguri că vrăjmașii lor se omorâseră unii pe alții, moabiții s-au grăbit să le fure soldaților lucrurile. Dar, când s-au îndreptat spre vale, cei trei regi și armatele lor au fost gata să îi întâlnească.

Dumnezeu făcuse o minune ca să-i ajute pe cei trei regi, exact așa cum promisese.

MIERCURI

Odată, când Elisei s-a dus să viziteze școala de la Ghilgal, era foamete. Aceasta înseamnă că nu era suficientă mâncare. Bineînțeles că oamenii lor le era foarte foame. Așa că Elisei a spus:

— Puneți oala aceea mare și faceți o ciorbă.

Pe când pregăteau ciorba, unul dintre elevi s-a dus pe câmp și a găsit un fel de dovleci sălbatici, care creșteau pe un vrei sălbatic. I-a cules, i-a tăiat și i-a pus în ciorbă. Ce li s-a întâmplat elevilor când s-au așezat să mănânce?

2 Împărați 4:40

Acei dovleci sălbatici erau otrăvitori. Dacă mâncau ciorba, oamenii aveau să se îmbolnăvească și poate chiar să moară. Lui Elisei nu-i era teamă.

— Aduceți-mi niște făină, a spus el.

Profetul a pus făina în ciorbă și apoi a zis:

— Dați-le tuturor să mănânce.

Acum ciorba avea gust și era bună de mâncat, iar oamenii au putut să mănânce din ea.

Făina a înlăturat otrava? Nu. Dumnezeu a făcut o minune. El a îndepărtat otrava din ciorbă.

Altă dată, nu mai era suficientă mâncare și, tot în Ghilgal, erau o sută de oameni cărora le era foarte foame. Cineva i-a dat lui Elisei câteva pâini de orz și niște spice. Ce a făcut Elisei cu ele? **Versetele 42 și 43**

Slujitorul a ascultat. Și, cum era de așteptat, Dumnezeu a făcut o altă minune. A fost mâncare din belșug și a mai și rămas.

JOI

Călătorind încoace și-ncolo prin Israel, învățându-i și ajutându-i pe oameni, Elisei trecea deseori printr-un loc numit Sunem. Acolo locuia un om foarte bogat împreună cu soția lui. Într-o zi, ea l-a invitat pe Elisei să mănânce la ei. După aceea, ori de câte ori venea în Sunem, Elisei se oprea să mănânce împreună cu acea doamnă și cu soțul ei.

Într-o zi, ea a avut o idee și a vorbit cu soțul ei despre ea. **2 Împărați 4:9,10**

Soțului ei i-a plăcut ideea ei, așa că au construit o cameră pentru Elisei. Când a văzut-o, Elisei a fost foarte încântat. Acum, el avea un loc liniștit unde să se odihnească ori de câte ori se afla în Sunem.

Și lui Dumnezeu i-a plăcut faptul că acea doamnă și soțul ei au fost buni cu Elisei, iar El i-a

răsplătit oferindu-le un băiețel. Bebelușul a crescut și a ajuns suficient de mare să meargă la câmp cu tatăl lui. Dar, într-o zi, ceva trist s-a întâmplat.

Versetul 19

Slujitorul l-a dus repede pe băiatul bolnav acasă, la mama lui. Ea a încercat să-l îngrijească, dar băiatul a murit. Îndurerată, mama l-a dus pe scumpul ei băiat sus, în camera lui Elisei, și l-a așezat pe patul profetului.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Apoi, ea și slujitorul ei au încălecat pe măgari și au mers cât de repede au putut ca să-l găsească pe Elisei. Ea era sigură că profetul lui Dumnezeu putea să facă ceva pentru a o ajuta.

VINERI

Doamna cu suflet bun din Sunem era foarte tristă pentru că băiatul ei murise. Ea s-a grăbit să-l găsească pe Elisei și să-l implore să o ajute.

Când l-a găsit pe Elisei, doamna s-a aruncat la picioarele lui și i-a spus ce se întâmplase cu băiatul ei. Ea a refuzat să se întoarcă acasă dacă Elisei nu avea să vină cu ea. Așa că Elisei a pornit la drum cu ea.

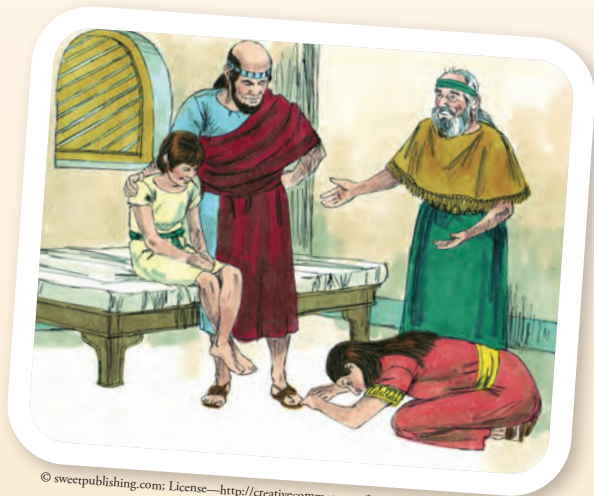
© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Când a ajuns acasă, Elisei s-a dus sus, în camera lui, unde băiatul mort era întins pe pat. A închis ușa și a început să se roage. Apoi, Elisei s-a întins peste băiat, ca trupul lui să se încălzească din nou. După aceea, Elisei s-a mai rugat de

câteva ori și s-a întins iarăși peste băiat. Iar Dumnezeu l-a înviat pe băiat. El a strănutat de șapte ori și a deschis ochii. Cât de fericită a fost mama lui!

Ai cunoscut pe cineva care apoi a murit? Uneori, chiar și copilașii mor, ca băiatul din povestirea aceasta. Este un lucru foarte trist și plângem când se întâmplă așa.

Dar Dumnezeu le-a făcut o promisiune foarte specială oamenilor care Îl iubesc. Într-o zi, în curând, Isus o să vină să ne ia la cer. Și, când va veni, El îi va trezi pe toți oamenii care au murit și care L-au iubit pe El, la fel cum l-a trezit pe băiatul din povestirea noastră. Apoi ne va lua pe toți acasă, la cer, și vom trăi împreună pentru totdeauna. Ce zi fericită va fi aceea! **1 Tesaloniceni 4:13-18**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul!”

(1 Ioan 3:18)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc pentru toate lucrurile bune pe care le-ai făcut Elisei pentru oameni! Vreau să fiu ca el și să-i ajut pe alții. Te rog, vrei să mă ajuți să fac doar lucruri bune pentru alții? În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Cine l-a ajutat pe Elisei să facă atât de multe lucruri bune? Poate Dumnezeu să facă orice?

Cine a făcut ca uleiul din urciorul mic al văduvei să umple toate celelalte vase?

Cine a înlăturat otrava din dovlecii sălbatici din ciorbă?

Cine a hrănit o sută de oameni cu câteva pâini de orz și niște spice?

Vede Dumnezeu când faci lucruri bune pentru alții?

Care sunt acele lucruri bune pe care le poți face pentru alții? Cine te poate ajuta să faci fapte bune?

Cine l-a înviat pe băiețel?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

2 Împărați 2

Profeți și regi, capitolul 19

(de la paragraful 6 la final)

KALAW, ORĂȘELUL RĂCOROS

Seria „Micuța Amy în Birmania” (X). De Amy Sherrard

Dintre toate minunatele fructe care creșteau în Birmania, durianul era cel care unora le plăcea cel mai mult. Durianul este un fruct mare, cu o coajă tare, țepoasă, dar care înăuntru este cremos și dulce. Mai are, de asemenea, un miros puternic.

Când îl miros, oamenii cărora le place durianul spun: „Mmm, delicios!” și vor să mănânce imediat din el. Dar cei cărora nu le place durianul spun: „Bleah!” când îl miros și ar sta cât mai departe de el. Unora le place durianul în mod deosebit, poate chiar mai mult decât fructele de mango.

Însă probabil fructele de mango sunt preferatele celor mai mulți. Și acasă la Amy, musafirilor le plăcea mult să mănânce mango. Fructele de mango sunt foarte zemoase, așa că Mami obișnuia să acopere masa cu ziare în loc de față de masă. Fiecare persoană avea o farfurie mare, un cuțit ascuțit, o lingură și un bol cu apă, ca să-și poată spăla degetele după ce mânca mango.

Înțeles, Amy era mereu încântată când sosea perioada de mers la Kalaw.

— Mergem în vacanță! Mergem la Kalaw! cânta Amy în timp ce o ajuta pe Mami să împacheteze hainele groase și să pună mâncarea pe care aveau să o mănânce pe tren și în timpul șederii lor la Kalaw.

Prima dată când au mers la Kalaw, Tati a spus:

— Curtea noastră din față arată ca o junglă și am de gând să fac ceva în

privința asta!

Mami era bucuroasă să se odihnească și să facă plimbări, dar Tati avea nevoie să facă mișcare și îi plăcea să lucreze afară. Nu a trecut mult și curtea din față s-a înfrumusețat cu multe tufe de trandafiri și cu alte flori.

Tati a realizat o arcadă deasupra cărării care ducea la cabana lor, iar până în următorul an zorelele au acoperit-o. Oameni care treceau pe acolo se opreau încântați să privească schimbările pe care le făcuse Tati.

— E frumos! spun-au ei.

Înainte de micul dejun, Amy obișnuia să meargă afară și să miroasă să toți trandafirii. Toți aveau picături de rouă pe ei, care străluceau ca diamantele. Tati râdea când Amy spunea că îi era teamă să nu le consume tot parfumul mirosindu-i.

În centrul mesei era o tavă mare, goală, pentru sâmburii și cojile de mango, și o altă tavă mare plină cu mango. Oh, cât de mult le plăcea tuturor să aibă o masă doar de mango dulci și zemoase!

Era foarte cald în Birmania unde locuiau familia lui Amy și ceilalți misionari. Așadar, atunci când sosea vacanța, misionarii mergeau într-un orășel numit Kalaw. Kalaw era un oraș de munte, unde era mult mai răcoare. Acolo erau cabane drăguțe în care misionarii stăteau timp de patru săptămâni pe an. Bine-

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

O SCLAVĂ CREDINCIOASĂ

Oriunde ne-am afla, noi putem să ascultăm de Dumnezeu și să le spunem altor oameni despre El. Chiar dacă oamenii din jurul nostru nu Îl ascultă pe Dumnezeu, El ne va ajuta pe noi să Îl ascultăm, dacă Îl rugăm.

DUMINICĂ

Povestirea de săptămâna aceasta a avut loc pe vremea când Elisei era profet în Israel. Este vorba despre un tată, o mamă și o fetiță. Nu cunoaștem numele fetei, așa că îi vom spune „micuța slujitoare”.

Părinții micuței slujitoare Îl iubeau și Îl ascultau pe Dumnezeu. Cu multă grijă, ei au învățat-o și pe fetița lor să Îl iubească, să se încreadă în El și să-L asculte. Au mai învățat-o și să lucreze repede și bine.

În timp ce micuța slujitoare creștea, niște dușmani numiți sirieni veneau deseori în Israel să cauzeze necazuri. Ei se luptau cu israeliții sau frecvent furau lucruri. Într-o zi, ei au venit în zona în care locuia micuța slujitoare și au furat-o, ducând-o departe în Siria. Oh, cât de tristă trebuie să fi fost ea!

Micuța slujitoare a ajuns sclavă în casa lui Naaman, un om important care conducea armata Siriei. Datoria ei era să lucreze pentru soția lui Naaman și să facă tot ce i se spunea. Ea făcea întotdeauna tot ce putea, așa cum o învățaseră părinții ei. Și în fiecare zi ea se ruga lui Dumnezeu, chiar dacă toți ceilalți se închinau la idoli.

Au știut părinții micuței slujitoare că fetița lor avea să le fie luată într-o zi? Nu. Dar ei respectaseră cu devotament regulile lui Dumnezeu pentru părinți. **Deuteronomul 6:5-7** Astfel, chiar dacă nu era încă adultă, micuța slujitoare era gata să fie o misionară. Vom învăța despre acest lucru mâine.

LUNI

Sirienii o luaseră pe micuța slujitoare din casa ei din Israel. Acum, ea locuia în casa lui Naaman, ajutând-o pe soția lui.

Într-o zi, micuța slujitoare a aflat că Naaman avea o boală numită „lepră”. Îi părea foarte rău pentru Naaman, pentru că lepra este o boală îngrozitoare. În zilele acelea nu exista niciun medicament pentru lepra, așa că oamenii bolnavi de ea nu se făceau niciodată bine.

Dar micuța slujitoare și-a amintit de Elisei, profetul lui Dumnezeu. Era sigură că Dumnezeu putea să-l facă iarăși bine pe Naaman dacă el avea să meargă la Elisei. Ce i-a spus ea soției lui Naaman? **2 Împărați 5:3**

Când a auzit despre ideea micuței slujitoare, Naaman i-a cerut împăratului permisiunea să meargă în Israel să-l găsească pe Elisei. Naaman era unul dintre ajutoarele cele mai importante ale împăratului, iar împăratul voia ca Naaman să se facă bine. Așa că i-a spus

să se ducă. Apoi, împăratul i-a scris o scrisoare regelui din Israel, în care îi spunea: „Îți trimit pe slujitorul meu Naaman ca să-l vindeci de lepra lui!”

Naaman a fost gata de plecare. A luat cu el numeroși servitori și câțiva cai, dar și aur, argint și haine noi ca daruri pentru Elisei. Apoi a luat scrisoarea împăratului, s-a urcat în carul lui și a plecat spre Samaria.

MARTI

După ce au sosit în Israel, Naaman și slujitorii lui s-au dus la regele din Israel și i-au dat scrisoarea din partea împăratului Siriei. Ce spunea scrisoarea? **2 Împărați 5:6**

Dar, când a citit scrisoarea, regele din Israel s-a supărat foarte tare.

— Oare sunt eu Dumnezeu, ca să omor și să înviez, de-mi spune să vindec pe un om de lepră? s-a plâns el.

Știa că nu-l putea vindeca pe Naaman de lepră, așa că s-a gândit că împăratul Siriei încerca să găsească un nou motiv de război cu el. Regele din Israel era atât de supărat încât și-a sfâșiat hainele.

El a ratat o șansă minunată, nu-i așa? Bineînțeles că el nu putea să vindece lepra. Dar Dumnezeu lui Israel putea face orice. El ar fi trebuit să-i spună lui Naaman despre Elisei și despre puterea și dragostea lui Dumnezeu. Dar el n-a făcut așa.

Ce a făcut Elisei când a auzit despre problema lui Naaman? **Versetul 8**

Așadar, Naaman și slujitorii lui s-au dus acasă la Elisei și au așteptat la poartă. Naaman se aștepta ca Elisei să iasă și să facă ceva deosebit pentru a-l vindeca. Dar Elisei nu a făcut așa. În schimb, a trimis un servitor să-i transmită un mesaj lui Naaman. **Versetul 10**

Naaman s-a supărat foarte tare. Râul Iordan nu era nici curat și nici frumos, iar el era prea mândru ca să se spele în el. De ce nu se putea spăla în frumoasele râuri ale Siriei? Așa că Naaman a plecat de la Elisei înapoi spre Siria.

MIERCURI

Naaman era furios pentru că slujitorul lui Elisei îi spusese să se scalde – sau să se spele – în Iordan de șapte ori. Dar Naaman hotărâse să se întoarcă acasă și se grăbise să plece de la Elisei. Dumnezeu voia să-l vindece pe Naaman, dar cum putea să-l ajute dacă Naaman nu voia?

Slujitorii lui Naaman și-au dat seama că, din cauza mândriei lui, Naaman nu se va vindeca, așa că au încercat să-l facă să se răzgândească. Ce i-au spus?

2 Împărați 5:13

Naaman știa că slujitorii lui aveau dreptate. El ar fi fost dispus să facă și un lucru greu dacă l-ar fi ajutat să se facă bine. Atunci, de ce să nu facă lucrul ușor pe care

i-l ceruse Elisei? Așa că și-a înfrânt mândria. Și, încrezându-se în promisiunea lui Dumnezeu de a-l vindeca dacă avea să asculte, Naaman a oprit carul lângă Iordan și a intrat în apă.

Naaman a intrat cu totul în apă. Apoi a ieșit la suprafață. Dar tot mai avea lepră. S-a scufundat a doua oară. Și nimic nu s-a întâmplat. S-a scufundat iarăși și iarăși. O dată, de două ori, de trei ori, de patru, cinci, șase ori, și lepra era încă pe el.

De câte ori i-a spus Domnul să se scufunde în apă? De șapte ori. Și ce s-a întâmplat când Naaman s-a scufundat a șaptea oară? **Versetul 14**

Dumnezeu îl vindecase pe Naaman. Boala aceea cumplită dispăruse. Cât de fericit era Naaman că alege să asculte de Dumnezeu!

JOI

Naaman s-a scufundat de șapte ori în Iordan așa cum îi spusese Elisei. Și ce s-a întâmplat când a ascultat de profetul lui Dumnezeu? Dumnezeu l-a vindecat. Acum lepra dispăruse.

Cât de fericit era Naaman în timp ce se îndrepta spre carul lui! Repede, a mână caii înapoi spre casa lui Elisei. Voia să-i mulțumească profetului și să-i ofere niște cadouri frumoase pentru că îl făcuse bine.

Când Elisei a ieșit din casă, ce i-a spus Naaman? **2 Împărați 5:15** Dar Elisei nu voia darurile.

— Nu primesc nimic! a răspuns el.

Naaman s-a rugat de Elisei să ia câteva daruri, dar Elisei nu a luat nimic.

De ce nu a luat Elisei nimic? Cine l-a vindecat pe Naaman? Elisei sau Dumnezeu? Dumnezeu, bineînțeles.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

les. Și Elisei voia ca Naaman să nu uite lucrul acesta.

În acea zi, Naaman a învățat că Dumnezeu din cer este adevăratul Dumnezeu, așa că i-a spus lui Elisei:

— Acum știu că nu este Dumnezeu pe tot pământul decât în Israel!

Apoi Naaman a zis că se hotărâse să nu se mai închine la idoli. Avea să se închine doar Dumnezeului lui Israel, care îl vindecase.

Când Naaman s-a întors să plece spre casă, în Siria, Elisei i-a făcut urarea:

— Du-te în pace!

Dumnezeu nu doar vindecase lepra lui Naaman, ci îl și ajutase să nu se mai închine la idoli, ci să I se închine Lui.

Crezi că micuța slujitoare a fost fericită când Naaman a venit acasă și a povestit tot ce se întâmplase?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

VINERI

În timp ce Elisei vorbea cu Naaman despre închinarea la Dumnezeu, slujitorul lui Elisei, Ghehazi, se gândea la cu totul altceva.

Deși văzuse multe minuni și lucrase cu Elisei mulți ani, Ghehazi încă iubea banii mai mult decât Îl iubea pe Dumnezeu. Nesocotise de multe ori porunca lui Dumnezeu care spune: „Să nu poftesti!” Și acum, când Elisei l-a trimis acasă pe Naaman fără să accepte niciunul dintre darurile acelea scumpe, Ghehazi voia neapărat să pună mâna pe acele lucruri frumoase. Ce și-a spus el? **2 Împărați 5:20**

Ghehazi a alergat să prindă din urmă trăsură lui Naaman. Când l-a văzut, Naaman l-a întrebat:

— Este bine totul?

Și Ghehazi a răspuns cu o minciună. **Versetele 22 și 23**

Când au ajuns acasă, Ghehazi le-a spus slujitorilor lui Naaman să se întoarcă, iar el a ascuns argintul și hainele. Nu voia ca Elisei să știe ce făcuse. Apoi, încercând să se comporte ca și când nimic nu se întâmplase, s-a dus să-l întâlnească pe Elisei.

— De unde vii, Ghehazi? l-a întrebat Elisei.

Și Ghehazi a mai spus o minciună.

— Robul tău nu s-a dus nicăieri.

Dumnezeu deja îi spusese lui Elisei ce făcuse Ghehazi, așa că Elisei i-a comunicat doar slujitorului său care avea să-i fie pedeapsa. **Versetul 27**

Adevărul vine întotdeauna de la Dumnezeu. Minciunile vin întotdeauna de la Satana. Dacă Îl iubim cu adevărat pe Dumnezeu, Îl vom asculta și vom spune mereu adevărul. Vrei să Îi ceri lui Dumnezeu să te ajute să spui mereu adevărul?

TEXT DE MEMORAT

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea.”
(Proverbele 22:6)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Te rog, ajută-mă să fiu umil și să fac doar ce spui Tu! Te rog, ajută-mă să ascult de părinții mei și să spun mereu adevărul! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Au educat-o bine părinții pe micuța slujitoare?

Când era sclavă, și-a amintit micuța slujitoare de ceea ce o învățaseră părinții ei?

Ce a făcut micuța slujitoare când a aflat că Naaman avea lepră?

A crezut micuța slujitoare că Dumnezeu putea să-l vindece pe Naaman?

De câte ori s-a spălat Naaman în Iordan?

L-a vindecat Dumnezeu pe Naaman atunci când acesta a făcut ce i-a spus Elisei?

De ce nu a luat Elisei cadourile lui Naaman?

Tu alegi să Îl ascuți pe Dumnezeu și să spui mereu adevărul?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

2 Împărați 5
Profeți și regi, capitolul 20

VACANȚĂ ÎN KALAW

Seria „Micuța Amy în Birmania” (XI). De Amy Sherrard

Ce zici dacă Amy și cu mine mergem la piață în locul tău azi? o întrebă Tati pe Mami într-o dimineață după micul dejun, în timp ce se aflau în vacanță la Kalaw. Mami s-a bucurat să facă o listă cu ceea ce voia, iar Tati a pus-o în buzunar.

— S-ar putea să plouă, așa că mă gândesc să iau umbrela, hotărî el.

Și, curând, erau pe drumul spre piață, care nu era departe de cabana lor. Ei mergeau de-a lungul străzii pline de căruțe trase de boi, pe lângă servitori și mulți oameni care mergeau înapoi și încolo, cărând coșuri pe cap.

Când se aflau cam pe la jumătatea unui pod îngust pe drumul spre piață, din direcția opusă veneau niște vaci cu coarne mari. Una dintre vaci avea și vițelul cu ea. Tati crescuse într-o fermă de vaci și i-a spus lui Amy că vacile erau animale ciudate, dar că de obicei nu le făceau rău oamenilor.

Cât de surprins a fost Tati când a văzut-o pe vacuța-mamă lăsându-și capul în jos, scuturându-și coarnele acelea mari și venind direct înspre Amy! Tati s-a pus în fața lui Amy și a strigat la vacă, dar ea nu s-a oprit. A lovit-o în cap cu umbrela și a continuat să strige. În cele din urmă, vaca s-a întors și și-a continuat drumul cu restul cirezii, iar Tati și Amy și-au continuat drumul spre piață. Când s-a uitat la umbrelă, Tati a văzut că mânerul se rupsesse când lovisse vaca, dar nu îi păsa. Amy era în siguranță.

Când s-au întors acasă cu lucrurile pe care Mami le pusese pe listă, Amy s-a bucurat că Tati își luase umbrela și I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că îi ocrotise.

Johnny era unul dintre copiii a cărei familie se afla în vacanță în același timp cu familia lui Amy. Fiecare familie avea câte un butoi foarte mare de apă în spatele cabanei. Acesta putea fi umplut în cazul în care vremea era secetoasă. Într-o zi, când Johnny și Amy se jucau, Johnny s-a gândit să vadă dacă putea să se vâre în butoiul din spatele cabanei lui Amy. Butoiul era pus pe o parte și, cu siguranță, Johnny putea să intre prin deschizătură.

— Este mult spațiu pentru amândoi, Amy! îi spusese Johnny. Intră mai întâi cu picioarele! Haide!

Johnny își vâri capul și se ghemui într-o parte a butoiului, cât putu de mult. Amy nu era sigură că era cu adevărat loc, dar își zise că merită să încerce.

— Am intrat! chicoti ea.

În interiorul butoiului era întuneric, dar era suficient spațiu încât capetele lor să iasă prin gura butoiului. Amândoi și-au strigat mamele să vină să vadă ce făcuseră. Când au văzut, acestea au râs.

— Nimeni nu va crede așa ceva decât dacă fac o poză, spusese mama lui Amy în timp ce alerga în cabană să ia aparatul de fotografiat.

Poza aceasta este o dovadă că cei doi copii s-au vârat într-adevăr în butoi.

cow © Emilio Labrador; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

GRIJA LUI DUMNEZEU PENTRU SLUJITORII SĂI

Lui Dumnezeu Îi place să facă tot felul de lucruri ca să-i ajute pe oameni și Se bucură când ei Îl ascultă și Îl iubesc.

DUMINICĂ

De-a lungul slujirii lui ca profet al lui Dumnezeu, Elisei s-a străduit să-i facă pe israeliți să nu se mai închine la idoli, ci lui Dumnezeu.

Elisei a fost preocupat în mod special de școlile profeților. Le-a vizitat deseori și i-a învățat pe elevi. În școlile acestea, tinerii studiau Legea și istoria poporului lui Dumnezeu, precum și lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu. Ei învățau cum să se roage și să se încreadă în Dumnezeu, cum să fie conducători înțelepți și învățători buni ai Cuvântului lui Dumnezeu.

Uneori, Dumnezeu a făcut minuni fără seamăn ca să le demonstreze tuturor oamenilor că Elisei era profetul Lui. O astfel de minune s-a întâmplat când Elisei a vizitat școala de la Ierihon.

Elevii din școala aceasta aveau o problemă și au vorbit cu Elisei despre ea. **2 Împărați 6:1,2**

Tinerii voiau să meargă la râul Iordan ca să taie niște copaci de pe mal. Astfel făceau rost de lemne ca să construiască o școală mai mare.

Elisei era bun și plin de Duhul Sfânt și, când tinerii l-au rugat să meargă cu ei, el a acceptat. Așa că Elisei și tinerii și-au luat securile și s-au îndreptat spre malul Iordanului. Unul dintre ei nu avea secură, așa că a împrumutat una. Crezi că a intenționat să aibă mare grijă de ea?

LUNI

Poc! Poc! Poc! se auzea în timp ce tinerii de la școala din Ierihon tăiau cu securea. Ei erau cu Elisei aproape de Iordan, tăind copaci ca să aibă lemne să construiască o școală mai mare.

Apoi, dintr-odată, s-a întâmplat ceva îngrozitor. Partea de metal a securii împrumutată a alunecat de pe mânerul de lemn și a căzut în Iordan. S-a dus de tot la fund în apa măloasă, unde nimeni n-o mai putea vedea. Ce i-a spus tânărul lui Elisei? **2 Împărați 6:5**

— Unde a căzut? a întrebat Elisei.

Tânărul i-a arătat locul unde căzuse și Elisei a tăiat o bucată de lemn și a aruncat-o în apă, în locul unde se scufundase secură. Ce s-a întâmplat? **Versetul 6**

Cât de uimiți trebuie să fi fost toți când au văzut fierul greu de la secură plutind pe suprafața apei, lângă

bucata de lemn! Ei știau că fierul nu poate pluti. Dumnezeu făcuse o minune.

— Ia-l, i-a zis Elisei tânărului.

Imediat, el s-a întins și a luat fierul securii din apă. Era foarte recunoscător că Dumnezeu îl folosise pe Elisei ca să recupereze securea împrumutată.

MARTI

În timp ce Dumnezeu îl folosea pe Elisei ca să-i ajute pe israeliți, Satana făcea tot posibilul să scape de ei. De data aceasta i-a determinat pe sirieni să înceapă să le facă necazuri israeliților.

Într-o zi, împăratul Siriei a avut o întâlnire secretă cu armata lui și au plănuit să se ascundă într-un loc de unde să-i poată surprinde pe soldații israeliți și să câștige bătălia.

Soldații sirieni s-au ascuns exact acolo unde le spusese împăratul. Dar Dumnezeu, care vede tot, știa unde erau sirienii și i-a spus lui Elisei. Ce a făcut Elisei?

2 Împărați 6:9

Apoi, regele din Israel a trimis spioni în locul precizat de Elisei. Cum era de așteptat, soldații inamici erau acolo. Așa că soldații israeliți nu s-au apropiat de locul acela.

Ascunzătoarea aceea nu a funcționat, așa că împăratul sirian a ales un alt loc în care să se ascundă. Din nou, Dumnezeu i-a spus lui Elisei, iar Elisei i-a spus la rândul lui regelui din Israel. În felul acesta, israeliții nu s-au mai bătut cu sirienii. Și lucrul acesta s-a întâmplat de multe ori.

Împăratul sirian era sigur că cineva îi divulga secretele și s-a supărat din cauza aceasta. Și-a chemat slujitorii și a zis:

— Chiar nu vreți să îmi spuneți care dintre voi mă spionează pentru regele israeliților?

Ce i-au răspuns slujitorii? **Versetul 12** Când a auzit așa ceva, împăratul le-a zis:

— Duceți-vă și vedeți unde este, ca să trimit să-l prindă.

Știa Dumnezeu despre planul secret al împăratului de a-l prinde pe Elisei? Cum avea să aibă grijă Dumnezeu de Elisei?

MIERCURI

Împăratul Siriei era supărat pentru că oriunde își trimitea soldații să se ascundă, Elisei afla și îi spunea regelui israelit. Așa că a trimis niște slujitori să afle unde era profetul. În curând, aceștia s-au întors și i-au spus împăratului lor:

— El este la Dotan.

Imediat, împăratul sirian a adunat mulți soldați, cai și care și au mers toată noaptea până la Dotan. Apoi au făcut un cerc în jurul cetății pentru ca nimeni să nu poată ieși sau intra.

A doua zi devreme, slujitorul lui Elisei s-a trezit și și-a început lucrul pe care îl avea de făcut în ziua aceea. Când a văzut sutele de soldați, de cai și de care, a fost surprins și s-a speriat. S-a dus în grabă la Elisei și i-a zis:

— Acum ce-o să facem?

Îi era teamă lui Elisei? Nu. El știa că Dumnezeu îi purta de grijă. Ce a zis profetul? **2 Împărați 6:16**

Chiar dacă nu îi vedea, Elisei știa că îngerii lui Dumnezeu erau

peste tot în jurul cetății Dotan. Ce i-a cerut Elisei lui Dumnezeu să facă? A răspuns Dumnezeu rugăciunii profetului? **Versetul 17**

Îngerii sfinți ai lui Dumnezeu erau între Elisei și soldații sirieni, ocrotindu-l. Va trimite Dumnezeu îngerii să aibă grijă și de tine? **Psalmi 34:7**

JOI

Elisei era la Dotan, înconjurat de soldații sirieni care veniseră să-l prindă. Dar Dumnezeu Își trimisese îngerii ca să-l ocrotească pe Elisei, iar aceștia erau peste tot în jurul cetății, între el și inamici.

În timp ce soldații sirieni se apropiau de Dotan, Elisei s-a rugat din nou, astfel: „Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire!”

Ce rugăciune ciudată! Domnul știa însă ce avea de gând Elisei și a făcut ce l-a cerut el, orbindu-i pe soldații sirieni, care nu mai puteau vedea nimic, nici măcar pe Elisei.

După aceea, Elisei s-a dus să-i întâmpine pe soldații orbi.

— Nu acesta este drumul și nu aceasta este cetatea, a zis el. Veniți după mine și vă duc eu la omul pe care îl căutați.

Așa că toți soldații orbi l-au urmat pe Elisei direct în cetatea Samaria, unde locuia regele lui Israel. Dar bineînțeles că ei nu știau acest lucru, pentru că nu puteau vedea pe unde mergeau.

Apoi Elisei s-a rugat din nou: „Doamne, deschide-le ochii oamenilor acestora să vadă!”

Așa că Dumnezeu i-a făcut pe toți soldații în stare să vadă din nou. Și ce au văzut trebuie să-i fi surprins și speriat. Erau prinși în mijlocul Samariei, înconjurați de israeliți! Regele lui Israel era încântat. Ce oportunitate excelentă să scape de cei mai răi dușmani! Ce a zis el? **2 Împărați 6:21**

Ce spune Dumnezeu că ar trebui să le facem dușmanilor noștri? **Proverbele 25:21,22**

VINERI

Mulți soldați sirieni erau prinși în interiorul cetății israelite Samaria. Ei veniseră la Dotan să îl prindă pe Elisei, dar Dumnezeu îi lovise cu orbire, iar Elisei îi condusesese în Samaria. Regele din Israel era bucuros că are ocazia de a scăpa de vrăjmașii lui. Dar Elisei a avut o altă idee. S-a gândit că era un moment potrivit ca să le arate sirienilor puțin din cum era cu adevărat Dumnezeu cerului. Ce i-a spus Elisei regelui să facă? **2 Împărați 6:22**

Așa că israeliții au organizat pe loc o mare petrecere pentru dușmanii lor. Când mâncarea a fost gata, soldații sirieni s-au așezat, au mâncat și au băut apa pe care israeliții le-au dat-o. Când au terminat, ei au plecat din Samaria și s-au întors în țara lor. După aceea, armata siriană nu i-a mai necăjit pe israeliți mult timp.

Nu-i așa că este minunat cât de mult bine poate face Dumnezeu printr-un singur om care Îl iubește și Îl ascultă? Elisei nu a făcut nimic din toate acestea prin puterea lui, nu-i așa? O, nu! Nimeni nu poate face nimic bun fără Dumnezeu. Dar, cu Dumnezeu, toate lucrurile sunt posibile, la fel cum spune și textul nostru de memorat.

Dumnezeu vrea să te folosească și pe tine să faci lucruri minunate pentru a-i ajuta pe cei din jur. Pe cine poți ajuta astăzi?

TEXT DE MEMORAT

„La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.”
(Matei 19:26)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că trimiți îngeri să aibă grijă de mine. Te rog, ajută-mă să-mi amintesc că pot să mă încred în Tine și că nu e nevoie să mă tem! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce trebuiau tinerii de la școala profetilor să taie copaci?

Cine a făcut să plutească securea de împrumut?

Poate Dumnezeu să facă orice?
Te poate ajuta dacă pierzi vreun lucru?

Ce a văzut slujitorul lui Elisei după ce Elisei s-a rugat la Dumnezeu să-i deschidă ochii?

Pe cine trimite Dumnezeu să aibă grijă de noi?

Ce le-a spus Elisei israeliților să le dea soldaților sirieni?

Cum ar trebui să-i tratăm pe oamenii care nu sunt buni cu noi?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

2 Împărați 6:1-23

Profeți și regi, capitoulul 21 (primele 10 paragrafe și paragrafele 17-22).

UN TIGRU ÎN KALAW

Seria „Micuța Amy în Birmania” (XII). De Amy Sherrard

Într-o dimineață, în timp ce familia era în vacanță în orașelul Kalaw, Mami a dus o canistră mare și goală de petrol în spatele cabanei. „Chiar aș putea să o refolosesc”, le spuse ea celorlalte femei care stăteau nu departe.

Mami a luat canistra și a mirosit-o prin mica deschizătură din partea de sus.

— Bleah! zise ea și își trase nasul înapoi. E goală, dar încă miroase a petrol!

— Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă ai arunca înăuntru un chibrit aprins. Ar putea îndepărta tot mirosul, sugeră una dintre femei.

Mami se gândi că era o idee bună, așa că a adus afară o cutie de chibrituri, a aprins unul și l-a aruncat în canistră.

BUM! Canistra a explodat în aer și toate femeile au fugit în timp ce canistra zbura în toate direcțiile, pocnind și izbindu-se de tot ce era în jur până când, în cele din urmă, a căzut pe pământ. Uitându-se la canistra făcută bucăți, femeile erau recunoscătoare că niciuna dintre ele nu se rănise și învățaseră o lecție importantă: niciodată să nu aprinzi un chibrit lângă un recipient cu petrol, benzină sau motorină. Tu ești mai mic, dar știi deja această lecție, nu-i așa? De fapt, copiii nu trebuie să aprindă deloc chibrituri, nicăieri.

Într-o seară, un misionar care lucra în inima junglei birmaneze a venit în vizită la cabana familiei lui Amy. Nu fusese căsătorit niciodată, așa că era singur mai tot timpul. Prin junglă, misionarul purta mereu cu el o pușcă, pentru că pe acolo trăiau animale sălbatice periculoase.

Amy asculta în timp ce misionarul povestea multe întâmplări despre oamenii care învățau despre Isus. El a mai povestit și multe situații înspăimântătoare când a scăpat de animale sălbatice. Inima lui Amy bătea cu putere în timp ce asculta.

Dar, la un moment dat, în timp ce îl ascultau pe acest misionar, au auzit un răget ciudat, foarte tare și înfricoșător.

— Ce-a fost asta? vru Amy să știe.

— E un tigru, zise misionarul.

— Un tigru?!

Acum Amy era cu adevărat speriată.

— Da, și trebuie să fie destul de aproape.

În timp ce Tati închidea ferestrele și aprindea lumina pe verandă, au auzit un scheunat și niște zgârieturi la ușă. Amy era cuprinsă de panică.

— E un tigru! Ce ne facem? Poate să pătrundă înăuntru?

Misionarul a ascultat câteva secunde.

— Nu, nu este un tigru, le spuse el. Cred că este un câine. A auzit urletul tigrului și probabil că-i și simte mirosul. Este speriat și vrea să intre undeva să fie în siguranță.

Apoi, misionarul s-a dus la ușă, iar Amy și-a ținut respirația când acesta a crăpat puțin ușa și s-a uitat la câinele speriat.

— O să fii în siguranță aici, îi spuse el câinelui. Sunt sigur că tigrul a găsit ce căuta, așa că nu fi speriat!

Misionarul a rămas și la altarul familial de seară, iar părinții lui Amy au vorbit despre cât de minunat urma să fie cerul, unde animalele vor fi blânde și toți vor fi în siguranță. După rugăciune, curajosul misionar s-a dus în cabana lui.

Cuibărindu-se sub plapumă, Amy a continuat să se gândească la cer mult timp până ce a adormit.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

PATRU LEPROȘI GĂSESC DE MÂNCARE

Orice dar bun vine de la Dumnezeu nostru iubitor, care face tot ce poate ca să ne salveze.

DUMINICĂ

Mult timp, sirienii nu i-au mai deranjat pe israeliți. Îți amintești de ce? Pentru că israeliții fuseseră foarte buni cu ei, dându-le mâncare și apă în loc să-i omoare. Așa că ei i-au lăsat în pace pe israeliți pentru un timp.

Dar, mai târziu, împăratul sirian și soldații lui au decis să înceapă un alt război. Ei au venit lângă cetatea Samaria și și-au așezat corturile în jurul ei. Acum, nimeni nu mai putea să iasă sau să intre în Samaria.

Acest lucru a cauzat o mare problemă. În vremurile acelea, grădinile în care oamenii își cultivau hrana se aflau în afara cetății. Dar acum, soldații sirieni erau peste tot în jurul cetății, așa că nimeni nu putea să iasă și să-și lucreze pământul sau să culeagă roadele. Și nici alții nu puteau veni din altă cetate ca să le aducă de mâncare. Curând, toți oamenii din Samaria erau înfometați. A fost cea mai grea foamete care se abătuse vreodată peste Israel.

Și unde era Elisei, profetul lui Dumnezeu? Și el era tot în Samaria. Într-o zi, regele din Israel era așa de supărat din cauza foametei încât a hotărât să-l omoare pe Elisei. Dar lui Elisei nu-i era frică. El avea un mesaj de la Dumnezeu pentru rege. **2 Împărați 7:1**

Chiar avea să fie mâncare din belșug a doua zi? Și chiar nu avea să coste nimic? Așa ceva părea imposibil.

LUNI

Cetatea Samaria era într-un mare necaz. Era cuprinsă de o foamete cumplită, pentru că armata siriană o asediase. Dar, la un moment dat, Elisei promise-se că oamenii urmau să aibă hrană din belșug a doua zi.

Trimisul regelui era sigur că așa ceva era imposibil. Chiar și cea mai mică bucațică de mâncare rămasă în Samaria era atât de scumpă încât aproape nimeni nu-și putea permite s-o cumpere. Ce a spus trimisul regelui?

2 Împărați 7:2

A crezut omul acela promisiunea lui Dumnezeu?

S-a lăsat noaptea și majoritatea oamenilor din Samaria s-au dus la culcare foarte flămânzi. Dar la poarta cetății erau patru leproși. Și lor le era foarte foame. Dar nu s-au dus la culcare. Ei stăteau la poartă și vorbeau despre ce ar fi trebuit să facă.

Nu departe, ei vedeau corturile soldaților sirieni. Știau că în corturile acelea era multă mâncare. Unul dintre ei a avut o idee. **Versetele 3 și 4**

Au discutat ideea. În cele din urmă au căzut de acord să meargă în tabăra siriană. Poate, poate unor soldați avea să li se facă milă de ei și să le dea ceva de mâncare.

Ei s-au îndepărtat încet de poartă și s-au dus spre corturile sirienilor. Ce au găsit când au ajuns în tabăra siriană? **Versetul 5** Unde erau toți soldații sirieni? Ce li se întâmplase? Vom afla mâine.

MARTI

Patru leproși tocmai ieșiseră pe poarta Samariei ca să cerșească ceva de mâncare de la soldații sirieni.

Dar, când s-au apropiat de corturile lor, ei au observat ceva ciudat. Nu era nimeni acolo. Toată tabăra era goală. Unde se duseseră toți soldații?

Dumnezeu făcuse o altă minune, deși leproșii nu știau încă. El făcuse ca sirienii să audă un zgomot de care, de cai și de armată numeroasă. Când au auzit zgomotul acesta, sirienii și-au spus unul altuia:

— Regele din Israel a adus împotriva noastră pe împăratul hetitilor și pe împărații egiptenilor ca să vină să lupte împotriva noastră!

Cuprinși de panică, toți soldații au sărit imediat și au fugit cât de repede au putut. Nici măcar nu s-au oprit să-și ia caii, mâncarea, banii sau altceva. Au fugit pur și simplu. Niciunul măcar nu s-a oprit până ce nu au ajuns toți de cealaltă parte a Iordanului, departe, foarte departe de Samaria.

Iată de ce tabăra siriană era pustie atunci când cei patru leproși au intrat în ea. Bineînțeles, leproșii nu au știut lucrul acesta, așa că ei au intrat încet și cu mare grijă în primul cort. Într-adevăr, nu era nimeni. Și era multă mâncare – foarte multă. Acei bărbați infometați au mâncat până s-au săturat. Ce altceva au mai făcut ei? **2 Împărați 7:8**

MIERCURI

Cei patru leproși mâncaseră pe săturate din hrana care se găsea în corturile părăsite ale sirienilor. În plus își luaseră aur și argint și haine frumoase și le ascunseseră.

Acești patru leproși erau singurii care știau că sirienii nu mai erau acolo. Și erau singurii din toată Samaria cărora nu le mai era foame. La un moment dat, ei s-au uitat unul la altul și au zis:

— Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi cu o veste bună... Haideți să îi dăm de știre regelui!

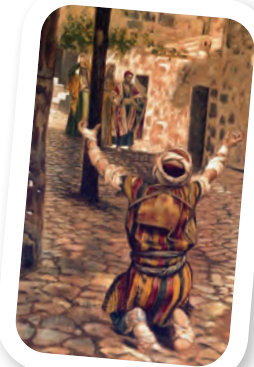
Așa că s-au dus înapoi la poarta cetății și le-au spus oamenilor de acolo că soldații sirieni nu mai erau.

Bărbații de la poarta cetății au transmis regelui mesajul, care s-a dat repede jos din pat. Dacă ceea ce spuneau oamenii era adevărat, atunci era o veste foarte bună. Dar nu era sigur că era adevărat. Poate că era un șiretlic. Ce a crezut că ar fi putut face sirienii? **2 Împărați 7:12**

Cineva i-a sugerat regelui să trimită câțiva servitori să afle dacă era adevărat ce spusese leproșii. Regele a fost de acord.

— Duceți-vă și vedeți!

Oamenii s-au supus. Luând două care și câțiva cai, au ieșit în viteză pe poarta cetății. Ce au găsit?

JOI

Chiar era adevărat că sirienii dispăruseră? Sau ei încercău să-i păcălească pe israeliți? Regele din Israel voia să afle.

Ieșind din Samaria, servitorii regali s-au dus să inspecteze tabăra sirienilor. Bineînțeles, nu mai era nici măcar un soldat sirian acolo. Plecaseră toți. Dar chiar plecaseră armata? Sau soldații se ascundeau de fapt pe undeva prin apropiere?

Nu era greu de descoperit acest lucru. Ce au văzut când s-au dus pe drumul pe care plecaseră sirienii?

2 Împărați 7:15

Trimișii de la palat s-au grăbit să-i spună regelui ce descoperiseră. Curând, toți locuitorii cetății au auzit vestea cea bună. Bărbații au deschis porțile cetății, iar oamenii flămânzi s-au năpustit asupra taberei sirienilor. S-au dus din cort în cort și au găsit mâncare din abundență. În scurt timp, toți mâncaseră pe săturate. Au adunat restul alimentelor și le-au vândut pe străzile cetății la un preț foarte mic. Totul s-a întâmplat exact așa cum promisese Dumnezeu.

Să ne gândim iarăși la acei patru leproși. Ce au făcut când au găsit toată abundența aceea de hrană? Au răspândit vestea, ca și ceilalți să poată mânca ceva?

Mulți oameni din lumea noastră nu-L cunosc pe Dumnezeu. Dar simt dorința de a-L cunoaște. Se poate spune că au o „foame” de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Noi Îl cunoaștem pe El și dragostea Lui minunată. Nu crezi că ar trebui să împărțim ceea ce știm cu cât mai mulți oameni, ca și ei să-L cunoască pe Dumnezeu?

VINERI

Aproape am terminat cu întâmplările despre Elisei. Îți amintești care sunt?

- Dumnezeu a făcut un drum uscat prin mijlocul Iordanului.
- Dumnezeu a făcut ca apele cele rele de la Ierihon să fie bune de băut.
- Dumnezeu a făcut să curgă mult ulei din urciorul văduvei.
- Dumnezeu a umplut gropile cu apă într-o vale secetoasă.
- Dumnezeu a hrănit o sută de oameni cu câteva pâini.
- Dumnezeu a făcut ca ciorba otrăvită să fie bună de mâncat.
- Dumnezeu a înviat un băiețel mort.
- Dumnezeu l-a vindecat pe Naaman de lepră.
- Dumnezeu a făcut ca fierul securii să plutească pe apă.
- Dumnezeu l-a salvat pe Elisei de soldații sirieni.
- Dumnezeu a făcut ca armata siriană să părăsească Samaria.

Dumnezeu a făcut multe minuni, nu-i așa? Dar minunea cea mai mare a fost schimbarea care s-a petrecut în inima oamenilor atunci când Elisei îi îndemna să nu se mai închine la idoli, ci adevăratului Dumnezeu. Mulți oameni au luat aminte la ce spunea el și L-au lăsat pe Dumnezeu să-i ajute să nu mai păcătuiască și să facă ce e bine. Aceasta se numește „o minune a harului divin” și este minunea cea mai mare dintre toate minunile.

După ce a lucrat cu credințioșie ca profet al lui Dumnezeu timp de aproape 50 de ani, Elisei îmbătrânise. Lucrarea lui se încheiase. Într-o zi, el s-a îmbolnăvit și a fost foarte slăbit mult timp. Dar niciodată nu a încetat să se încreadă în Dumnezeu, iar sfinții îngeri i-au fost aproape să-l ajute și să-l mângâie. Apoi, în cele din urmă, a murit.

Dar, într-o zi, Dumnezeu îl va trezi pe Elisei și îl va lua acasă, la cer, spunându-i: „Bine, rob bun și credincios, (...) intră în bucuria stăpânului tău.”

TEXT DE MEMORAT

„Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus.”

(Iacov 1:17)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ai grijă de mine și că mă iubești. Te rog, ajută-mă să le spun și altora despre Tine și ceea ce ai făcut pentru mine! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Pe timp de foamete, au oamenii ce să mănânce?

Ar trebui să credem promisiunile lui Dumnezeu chiar dacă par a nu fi ceva posibil?

Ce i-a speriat atât de tare pe sirieni încât au fugit din Samaria?

Leproșii i-au dat regelui vestea despre mâncare. Vrea Dumnezeu să te folosească și pe tine să le spui oamenilor vestea bună despre Isus, care a murit ca să ne salveze din păcate?

Ilie a mers la cer fără să moară. Credinciosul Elisei a fost bolnav mult timp până a murit. I-a iubit Dumnezeu pe amândoi la fel?

Ce lucruri bune a făcut Dumnezeu pentru tine?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

2 Împărați 6:24 – 8:6

Profeți și regi, capitolul 21 (de la paragraful 11 la final), capitolele 23 și 24

PAGODA DE AUR

Seria „Micuța Amy în Birmania” (XIII). De Amy Sherrard

Cât sunt aici, musafirii noștri ar dori să vadă marea pagodă de aur și un templu indian, spuse Tati într-o dimineață. Fiindcă nici noi nu am intrat în pagodă, mergem cu toții.

Pe vârful unui mic deal din fața casei lui Amy se afla o stradă mare și largă. Frumoasa pagodă se afla exact la capătul acelei străzi. Deși văzuseră de multe ori pagoda, părinții lui Amy nu intraseră niciodată în ea.

Când au ajuns la pagoda de aur, ei au văzut mici pagode în jurul celei mari. Clopoței de aur atârnavă de ele și zornăiau ușor în adierea vântului. Înainte de a urca treptele vaste până la ușile mari de la intrare, misionarii au fost nevoiți să se descalțe, la fel cum făceau birmanezii.

Mulți dintre închinătorii birmanezi urcau în tăcere treptele și intrau în templul budist. Ei aveau cu ei bețișoare parfumate. După ce le aprindeau în templu, stingeau flacăra și le puneau într-o cutie mare cu nisip, alături de multe alte bețișoare. Fumul făcea rotocoale în sus și umplea aerul, făcându-l să pară înecăcios.

Cu mâinile încrucișate, închinătorii îngenuncheau în fața unui idol uriaș numit Buda. Buzele lor se mișcau în timp ce se rugau unui Dumnezeu care era doar o bucată mare de piatră. Ce trist este faptul că oamenii care se închinau la el credeau că idolul îi putea auzi și ajuta! Misionarii și-ar fi dorit să le poată spune chiar atunci tuturor acelor oameni despre singurul Dumnezeu adevărat.

După ce au vizitat pagoda de aur, Amy și părinții ei i-au dus pe misionari să vadă un templu indian în Rangoon. Ei au decis să meargă la un templu de mai-

muțe. Maimuțele reprezentau doar unul dintre sutele de zei la care indienii hinduși se închinau, iar ele erau sculptate peste tot în templu: înăuntru și afară. Îți poți închipui cum e să te închini la un Dumnezeu care arată ca o maimuță? Exact acest lucru îl făceau închinătorii indieni.

Indienii cred că, atunci când mor, oamenii se

transformă în altceva. Dacă au fost buni, ei se transformă într-o persoană mai bună decât au fost înainte să moară. Dacă au fost răi, se pot transforma într-un câine sau într-un porc ori chiar o insectă.

Tati și Mami le-au povestit musafirilor despre un alt templu, în care oamenii se închinau la o zeiță. Ea avea șase brațe, câte trei pe fiecare parte, și în fiecare mână avea un obiect cu care îi putea răni pe oameni. Ce trist că acei oameni nu Îl cunosc pe adevăratul Dumnezeu!

Când s-au întors acasă în acea zi, părinții lui Amy și musafirii lor I-au mulțumit lui Dumnezeu din toată inima că El este atât de bun și de iubitor. L-au rugat să-i ajute să le spună oamenilor despre adevăratul, minunatul și singurul Dumnezeu adevărat, care vrea ca toți să fie în siguranță, în ceruri, cu El.

Vrei să faci ceva pentru a-i ajuta pe aceia care nu Îl cunosc încă pe Dumnezeu? De exemplu, poți să îi ajuți cu bani pe misionari și să te rogi pentru ei.

